

LLEI 6/2006, DE 12 D'ABRIL, BALEAR
DE CAÇA I PESCA FLUVIAL¹
(BOIB núm. 61, de 27 d'abril de 2006)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La permanència i l'estabilitat normativa són uns principis generals positius que faciliten el coneixement i el compliment de les disposicions jurídiques. En el cas de la caça i la pesca fluvial a les Illes Balears, el valor d'aquesta estabilitat ha estat àmpliament superat per l'anacronisme, ja que, fins a la redacció d'aquesta llei, ambdues activitats es regien per lleis estatals del 1970 i del 1942, respectivament, promulgades sota un règim polític no democràtic, que ignoraven les diferències territorials i culturals de les actuals comunitats autònomes i no s'adaptaren als canvis ecològics i socials del final del segle XX.

Tot i això, cal alabar l'acurada redacció tècnica d'aquestes lleis, que explica la seva dilatada aplicació i que aconsella mantenir en la nova disposició molts dels preceptes i de les previsions que s'hi varen incloure. Aquells textos, que han servit de base a l'actual redacció, han estat depurats de tot allò que no era d'aplicació a les Illes Balears, s'han adaptat a les peculiaritats biològiques que en són pròpies i s'han completat amb les disposicions derivades dels convenis internacionals, de les directives europees i de la normativa bàsica estatal que són actualment vigents. Igualment, s'ha tingut en compte a la seva redacció l'evolució socioeconòmica experimentada en els darrers decennis, que ha fet d'aquestes activitats alguna cosa més que la recol·lecció d'uns béns naturals sense amo, per esdevenir un aprofitament de recursos renovables que ha de ser sostenible, i que és avui la base d'una activitat esportiva en el cas de la caça, i amb un mínim de practicants professionals en el de la pesca fluvial, on també els practicants esportius i de lleure suposen la gran majoria. La regulació prevista a la llei té en compte aquests fets i el canvi d'activitats de subsistència per activitats de lleure, que s'han de regular amb premisses diferents.

Igualment, a la redacció de la llei, cal considerar la sensibilitat social manifesta en relació amb la conservació de la naturalesa, inexistent en el moment en què es redactaren les normes esmentades anteriorment, i que obliga a accentuar les previsions que garanteixen la sostenibilitat dels recursos objecte d'explotació i a evitar els impactes d'aquestes activitats sobre béns, tant materials com immaterials, que comparteixen els espais físics on es practiquen, a la vegada que es garanteix la continuïtat d'ambdós esports.

També cal tenir present que la caça és un aprofitament agrari i constitueix una font de rendes per als propietaris rurals que cal potenciar, assegurant-ne el caràcter sostenible i sense perdre de vista la funció social de la propietat, reconeguda a l'article 33 de la Constitució. La llei s'inspira en la conveniència d'assegurar el

¹ Aquesta llei ha estat modificada, entre d'altres, per les normes següents: Llei 6/2007, de 27 de desembre, de mesures tributàries i economicoadministratives ([BOIB núm. 196, de 29 de desembre de 2007](#)), i Llei 3/2013, de 17 de juliol ([BOIB núm. 106, de 30 de juliol de 2013](#)).

manteniment del vessant econòmic de la caça i d'aconseguir harmonitzar-la amb altres aprofitaments agraris del territori, així com també amb la resta d'usos del medi rural.

II

L'article 10 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears dóna el suport jurídic necessari per a la redacció d'aquesta llei, ja que configura la caça i la pesca fluvial com a matèries de competència exclusiva de la comunitat autònoma.

La llei consta de tres títols: disposicions comunes, disposicions en matèria de caça i disposicions en matèria de pesca fluvial, respectivament. Les disposicions comunes inclouen la finalitat de la llei, les definicions dels termes utilitzats que en garanteixen i faciliten el coneixement, el compliment i l'aplicació i el reconeixement de titularitat de drets i obligacions.

Les disposicions en matèria de caça queden agrupades en el títol II, en 10 capítols, amb un total de 73 articles. Convé destacar la regulació de drets i deures dels caçadors, que constitueix una novetat normativa; la supressió de la caça en terrenys que no siguin objecte de planificació tecnicocinegètica, com a conseqüència de l'aplicació de l'article 33.3 de la Llei 4/1989, de protecció dels espais naturals, la flora i la fauna silvestres, i la nova regulació dels terrenys cinegètics, amb la inclusió de previsions que han de permetre la continuïtat de l'exercici de la caça als practicants que no disposin actualment de vedats on exercir-la, amb les previsions de vedats de societats locals, públics, socials o zones de caça controlada.

Igualment queda regulat amb detall el règim dels terrenys no cinegètics. La llei inclou els criteris a aplicar quant a modalitats de caça, atorga especial protecció a les tradicionals pròpies de les Illes Balears que no siguin massives o no selectives i reforça el paper dels agents de l'autoritat en la vigilància i policia de la caça, amb la regulació pertinent dels zeladors federatius o privats, que són fonamentals per assegurar el compliment de les finalitats de la llei.

Finalment, inclou les previsions detallades quant a tipologia i detall de possibles infraccions, així com el seu règim sancionador.

El títol III, referit a pesca fluvial, assegura la protecció dels escassos recursos de les aigües dolces i salobres de les Illes Balears, considerant tant els peixos com els seus hàbitats. Atén els sistemes tradicionals de pesca, regula els aprofitaments i les explotacions i assegura la disciplina a aplicar, en un total de 6 capítols i 36 articles.

A l'àmbit de les Illes Balears queda sense efecte l'aplicació de la Llei 1/1970, de caça (BOE núm. 82, de 6 d'abril de 1970) i de la Llei de 20 de febrer del 1942, per la qual es regula el foment i la conservació de la pesca fluvial (BOE núm. 67, de 8 de març del 1942).

Finalment, manté la vigència dels decrets i de les normes establerts prèviament per la comunitat autònoma que resultin convenients, i es complementa amb altres disposicions addicionals i transitòries, amb les quals, entre d'altres aspectes, difereix l'entrada en vigor del text, per facilitar-ne la prèvia difusió.

TÍTOL I DISPOSICIONS COMUNES

Article 1. Finalitat de la llei

Aquesta llei regula la conservació i l'aprofitament sostenible de la caça, la pesca fluvial i els ecosistemes dels quals formen part els animals objecte d'aquestes activitats, els quals són considerats recursos naturals renovables; i les relacions del seu exercici amb altres interessos i sectors socials, en el territori de les Illes Balears, en aplicació de la competència exclusiva en la matèria reconeguda per l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia.

Article 2. Definicions²

Per a l'aplicació de la llei present, s'atén a les definicions següents:

a) Comunes:

1. Espècie autòctona: espècie present de forma natural a les Illes Balears, on ha arribat pels seus propis mitjans, sense intervenció humana.
2. Espècie introduïda, al·lòctona o exòtica: espècie que no inclou les Illes Balears a la seva àrea de distribució natural i que hi ha arribat per acció humana.
3. Espècie invasora: espècie, introduïda o pròpia, que té la capacitat de proliferar en els ecosistemes insulars i d'alterar-ne la fauna i la flora pròpies per depredació, competència o modificació física del medi.
4. Espècie pròpia: espècie autòctona o introduïda en temps remots, i que forma part dels actuals ecosistemes naturals insulars.

b) De caça:

1. Abeurada: punt amb aigua temporal o permanent, natural o artificial, on acudeixen a beure els animals silvestres.
2. Aguait: procediment de caça consistent a esperar en un lloc fix la presència de les peces de caça, per ser-ne lloc de pas, alimentació o descans.
3. Animal assilvestrat: animal domèstic que ha perdut aquesta condició, que deambula pel medi natural sense control del propietari.
4. Arruix: procediment de caça consistent a forçar els animals a aproximar-se als punts d'espera dels caçadors. En el cas de les aus, és la traducció del terme castellà "ojeo".
5. Caça: activitat esportiva i de lleure consistent a capturar els animals silvestres, assilvestrats o alliberats amb aquesta finalitat, legalment qualificats com cinegètics, encalçar-los, atreure'ls, localitzar-los o assetjar-los amb la finalitat de capturar-los, matar-los o facilitar-ne la captura per un tercer, amb els mitjans, les armes i els procediments legalment establerts.
6. Caça a coll: procediment tradicional de caça basat en l'ús de filats a coll, amb teles entre dues canyes, sostingudes i accionades pel caçador per a la captura de determinades espècies d'aus.
7. Caça de cabres amb cans i llaç: modalitat tradicional de caça major sense mort consistent en agafar vius exemplars caprins salvatges o assilvestrats, amb l'ajuda de cans, fent servir com a sistema auxiliar una canya sobre la

² Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

qual s'estén una corda amb què el caçador enllaça d'un en un els individus seleccionats, en el lloc on s'han enrocat.

8. Caça de perdiu amb bagues: procediment tradicional de captura de perdius amb reclam, sense arma de foc, mitjançant la disposició de llaços o bagues a certa distància de la gàbia del reclam, amb barreres vegetals per induir el pas de les aus pel dispositiu de captura.
 9. Control d'espècies: reducció dels efectius demogràfics d'una espècie silvestre o assilvestrada, amb mètodes legalment permesos i sota l'autorització administrativa corresponent.
 10. Enllepolidor: punt en el qual es proporciona, de forma artificial, aliment a les espècies de caça.
 11. Modalitat tradicional: procediment de caça utilitzat a les Illes Balears, documentat abans de la meitat del segle XX i usat sense interrupció.
 12. Primera sang: ferida en un animal de caça, apreciable en el seu rastre, que minva la seva capacitat de fuga o defensa.
 13. Secretari: auxiliar d'un caçador amb arma de foc, no armat, que li facilita munició, li carrega una segona arma o l'auxilia personalment en l'exercici de la caça.
 14. Titular dels drets cinegètics: persona física o jurídica que gaudeix l'aprofitament cinegètic d'un terreny, pel dret de propietat o per estar-hi habilitada pels procediments establerts a la llei present.
 15. Titular dels terrenys: persona física o jurídica que, en la seva legal condició de propietària o titular de drets reals o personals, ostenta la facultat de disposar, totalment o parcialment, dels terrenys afectes.
 16. Ús no consumptiu: utilització d'un recurs natural sense afectar-ne la integritat o l'abundància, com són la fotografia de fauna o flora, l'observació o la captura incruenta per a alliberament immediat així com les modalitats de caça sense mort quan no suposen la retenció de la peça.
 17. Vedat: terreny on la caça i la seva gestió queden reservades per declaració administrativa a favor del seu titular cinegètic o de les persones autoritzades per ell, d'acord amb les previsions de la llei present.
- c) De pesca fluvial:
1. Aigües insulars: les dels embassaments, els torrents, els canals, els estanys, les basses de rec i les albuferes, dolces, salobres o salades. La desembocadura d'albuferes o torrents a la mar és la línia recta imaginària que uneix els punts d'intersecció de les dues vores amb la costa on siguin perceptibles ones ordinàries, sense que aquesta línia pugui superar la longitud de cent metres.
 2. Cucada: sistema tradicional de pesca d'anguila, consistent en un garbuix de cucs suspès d'un fil de pesca, usat com a esca, no proveït d'ham. El pescador captura l'anguila quan aquesta mossega l'esca sense amollar, moment en què la treu de l'aigua i la disposa en un bastidor de tela, on cau el peix.
 3. Establiment d'aqüicultura: establiment o instal·lació, permanent o temporal, destinat a la producció o la creixença d'alguna o algunes espècies de fauna o flora aquàtica, amb independència del caràcter comercial o no de la producció.

4. Establiment de piscicultura: establiment o instal·lació, permanent o temporal, destinat a la producció o la creixença d'alguna o algunes espècies de peixos, amb independència del caràcter comercial o no de la producció.
5. Llença: art de pesca consistent en un o diversos hams en un giny fermat a la vorera, a la vegetació o a un objecte flotant, susceptible de capturar peixos sense la intervenció immediata del pescador.
6. Morenell: recipient de malla o qualsevol material en el qual els animals poden penetrar i no sortir.
7. Pesca fluvial: activitat esportiva o professional que té com a objectiu capturar, de forma activa o passiva, els animals que habiten de manera permanent o transitòria les aigües insulars no marines, públiques o privades.
8. Puu: crustacis de petita talla, propis d'aigües salabroses o litorals, capturats per fer-los servir d'esca.
9. Salabret: xarxa disposada sobre un bastidor, proveïda o no de mànec, que és alçada pel pescador per apoderar-se dels crancs o animals que en aquell moment es troben sobre ella.
10. Robadora: ham amb tres o més de tres morts.
11. Pas (pesca fluvial): punt d'entrada o sortida a masses d'aigües més amples.

Article 3. Titularitat

1. Els drets i les obligacions establerts en aquesta llei, en relació amb els terrenys d'aprofitament cinegètic o masses d'aigua d'aprofitament piscícola, corresponen al propietari i als titulars d'altres drets reals o personals que impliquin l'ús i el gaudi de l'aprofitament de la caça o la pesca fluvial.

2. En particular, els drets i les obligacions vinculats a l'ordenació i la gestió de la caça en els espais d'aprofitament cinegètic, i de la pesca fluvial en els d'aprofitament piscícola, corresponen als titulars cinegètics o piscícoles, responsables de la seva planificació i gestió; mentre que els drets i les obligacions directament relacionats amb l'acció de caçar o pescar s'han d'atribuir a qui ostenti la condició de caçador o pescador, respectivament.

TÍTOL II DE LA CAÇA

CAPÍTOL I GENERALITATS

Article 4. Principis generals

1. La gestió sostenible del patrimoni faunístic i els seus hàbitats queda qualificada d'interès públic. La pràctica de la caça, amb els seus components ambientals, culturals, socials i econòmics, forma part d'aquesta gestió sostenible i ha de contribuir a l'equilibri entre la fauna, el medi natural i les activitats humanes amb l'objectiu d'un equilibri agro-silvocinegètic.

2. El principi de l'aprofitament sostenible dels recursos naturals renovables en condiona l'ús i l'explotació. Com a contrapartida d'aquest aprofitament sostenible de les espècies la caça de les quals és autoritzada, els caçadors tenen l'obligació de

contribuir a la gestió equilibrada dels ecosistemes. La caça s'exerceix en condicions compatibles amb els usos no consumptius de la natura, respectant el dret de propietat.

Article 5. Acció de caçar

Es considera acció de caçar, als efectes disposats en aquesta llei, l'exercida per les persones mitjançant l'ús d'arts, armes, animals o mitjans apropiats per cercar, atreure, perseguir o assetjar animals de pèl o ploma d'espècies cinegètiques, amb la finalitat de matar-los, apropiar-se'n o facilitar-ne la captura per un tercer. Inclou també el control d'espècies.

Article 6. Caçador³

1. És caçador qui practica la caça reunint tots els requisits legalment exigits a l'efecte.

2. El dret a caçar correspon a persones majors de 14 anys que, havent acreditat l'aptitud i el coneixement precisos, estiguin en possessió de la llicència de caça de les Illes Balears o equivalent, d'acord amb el que disposa l'article 29 d'aquesta llei, no es trobin inhabilitades per sentència judicial o resolució administrativa ferma i compleixin la resta de requisits als efectes establerts en aquesta llei i a les restants disposicions aplicables.

3. El menor d'edat major de 14 anys no emancipat necessita, per poder exercir la caça, l'autorització expressa i per escrit de qui n'ostenti la representació legal. Els majors de 8 anys menors de 14 anys podran actuar com a caçadors acompanyats d'altres caçadors en modalitats sense arma de foc, sota la responsabilitat d'aquests, desenvolupant totes les accions inherents a l'exercici de la caça amb aquella modalitat.

4. Per a la caça major amb arma de foc cal tenir complerts els 16 anys, sense perjudici de la resta de condicions previstes en aquest article.

5. Per utilitzar armes o mitjans que requereixin d'autorització especial, és necessari estar en possessió del corresponent permís.

6. L'exercici de la caça amb armes de foc per part de menors d'edat majors de 14 anys, requereix que aquests, a més d'estar en possessió de l'autorització especial per a l'ús d'armes, i la resta de documentació preceptiva per a la pràctica de la caça, vagin acompanyats d'un caçador major d'edat autoritzat a tal efecte pels responsables legals del menor, el qual ha d'estar en possessió de la llicència d'armes i de la resta de documentació preceptiva per a la pràctica de la caça, que els controli i se'n responsabilitzi sense allunyar-se'n.

Article 7. Drets i deures del caçador⁴

1. El caçador té els drets següents:

- a) Exercir la caça en les condicions establertes en aquesta llei i en l'ordenament jurídic.
- b) Integrar-se o constituir lliurement associacions per a l'exercici de la caça i participar de la seva administració.
- c) Rebre informació i formació per part de les administracions sobre la caça i la seva pràctica.

³ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

⁴ Ídem nota anterior.

- d) Fruir de tots els beneficis establerts per la conselleria competent en matèria de caça en aplicació d'aquesta llei.
2. El caçador té els deures següents:
 - a) Conèixer les espècies silvestres, les normes, els mitjans legals de caça i les mesures de seguretat.
 - b) Gestionar les poblacions de les espècies cinegètiques i els terrenys on cací de forma que n'asseguri la sostenibilitat.
 - c) Reduir el sofriment de les preses tant com sigui possible.
 - d) Assegurar el benestar dels animals auxiliars de què se serveixi.
 - e) Practicar la caça en condicions que garanteixin la seguretat de tercers i que els evitin molèsties innecessàries.
 - f) Respectar les propietats i els drets de tercers.
 - g) Conèixer la classificació cinegètica dels terrenys on practica la caça així com disposar de les autoritzacions expedides pels titulars que pertorqui.

CAPÍTOL II DE LES PECES DE CAÇA

Article 8. Peces de caça

1. Són espècies objecte de caça i, per tant, es consideraran peces de caça els animals salvatges, assilvestrats o els alliberats amb aquesta finalitat, declarats com a tals en la relació aprovada reglamentàriament per la conselleria competent en matèria de caça.

2. La condició de peces de caça no és aplicable als animals salvatges domesticats mentre es mantinguin en aquest estat.

3. La caça, la captura i el control d'espècies exòtiques introduïdes al medi natural o domèstiques assilvestrades podran ser autoritzats d'acord amb les condicions i els procediments prevists reglamentàriament.

4. Les peces de caça es classifiquen en dos grups: caça major i caça menor, segons relació aprovada reglamentàriament.

Article 9. Propietat de les peces de caça

1. Quan l'acció de caçar s'ajusta a les prescripcions d'aquesta llei, el caçador adquireix la propietat de les peces de caça mitjançant l'ocupació. S'entenen ocupades les peces de caça des del moment de la seva mort o captura.

2. El caçador que fereixi una peça en terreny on li sigui permès caçar, té dret a cobrar-la, encara que aquesta entri o caigui en terreny distint. Quan aquest estigui tancat, sotmès o no a règim cinegètic especial, necessita permís del titular de la finca, del titular de l'aprofitament o de la persona que els representi. El que es negui a concedir el permís d'accés està obligat a lliurar la peça, ferida o morta, sempre que sigui trobada i pugui ser agafada.

3. Als terrenys oberts, siguin o no vedats, on el caçador no tengui dret a caçar, no és necessari el permís a què es refereix l'apartat anterior.

4. En tots els casos, el caçador ha de fer l'entrada a terrenys on no té dret de caça, a cobrar la peça, sol, sense armes ni cans, i sols podrà fer-ho si aquella es troba en un lloc visible des del límit. En cas que el caçador estigui sol i no pugui, per tant,

abandonar l'arma, hi haurà d'entrar amb aquesta descarregada i sense portar a sobre la munició.

5. Quan hi hagi dubte respecte de la propietat de les peces de caça, s'hi han d'aplicar els usos i costums del lloc. En el seu defecte, la propietat correspon al caçador que les hagi mortes quan es tracti de caça menor, i a l'autor de la primera sang quan es tracti de caça major. No obstant això, en el cas d'aus al vol, la propietat de la peça correspon al caçador que l'hagi abatuda.

CAPÍTOL III DELS TERRENYS

Article 10. Classificació dels terrenys

Als efectes d'aquesta llei, el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears es classifica en terrenys cinegètics i terrenys no cinegètics.

SECCIÓ 1a DELS TERRENYS CINEGÈTICS

Article 11. Terrenys cinegètics

1. Els terrenys cinegètics són els que, subjectes a les condicions a l'efecte determinades en la llei present i, en especial, a les dels plans tècnics d'aprofitament cinegètic, esdevenen hàbils per a practicar-hi la caça.

2. Són terrenys cinegètics:

- a) Els vedats de caça.
- b) Les zones de caça controlada.
- c) Els terrenys gestionats d'aprofitament comú.

3. Els vedats de caça es classifiquen d'acord amb la següent tipologia:

- a) Vedats de societats locals.
- b) Vedats particulars.
- c) Vedats socials.
- d) Vedats públics.
- e) Vedats intensius.

Article 12. Disposicions comunes als vedats de caça⁵

1. Els vedats són els terrenys cinegètics on la caça està reservada a favor del seu titular. La declaració de vedat de caça la fa la conselleria competent en matèria de caça a petició dels titulars cinegètics que acreditin, de manera legal suficient, el seu dret d'aprofitament cinegètic en els terrenys afectats.

2. La titularitat d'un vedat haurà de recaure sobre una única persona física o jurídica, la qual n'assegura la gestió i l'aprofitament sostenible dels recursos cinegètics, el compliment de les obligacions derivades de la normativa vigent, i està habilitada per autoritzar-hi la caça d'acord amb les previsions de la llei present.

3. Per a l'exercici de la caça en un vedat, és necessari que aquest compti amb un pla cinegètic aprovat per la conselleria competent en matèria de caça, d'acord amb les disposicions reglamentàriament establertes a l'efecte.

⁵ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

4. Els accessos i límits practicables als vedats estaran senyalitzats en la forma establerta reglamentàriament.

5. La conselleria competent en matèria de caça, per motius justificats de conservació de la fauna, pot suspendre cautelarment i temporalment els aprofitaments cinegètics, amb la prèvia audiència al seu titular.

6. L'adscripció o la segregació de terrenys a un vedat de caça s'efectua a instàncies del titular dels terrenys, mitjançant resolució administrativa que ha d'incloure, en el seu cas, el tràmit d'audiència del titular del vedat. Si aquesta adscripció o segregació suposa una variació substancial de les característiques del vedat, se n'ha de revisar el pla cinegètic.

7. La conselleria competent en matèria de caça expedeix la matrícula anual acreditativa de la condició cinegètica dels vedats de caça i dels camps d'ensinistrament de cans, amb el previ pagament de la taxa corresponent. Els vedats socials estan exempts de pagar matrícula anual.

8. Les superfícies indicades en aquesta llei en relació amb els vedats han de ser contínues, excepció feta del que disposa l'article 13.8, tot i que els cursos d'aigua i les vies de comunicació no suposen, a tal efecte, discontinuïtat. No es poden comptabilitzar, com a superfície del vedat, els terrenys urbans o esportius.

9. L'administració competent en matèria de caça podrà atorgar certificats de qualitat als vedats de caça, en els termes establerts reglamentàriament.

10. L'arrendament d'una propietat rústica no inclou l'arrendament dels drets cinegètics, excepte pacte exprés en aquest sentit inclòs en el contracte d'arrendament.

11. Queda prohibida qualsevol pràctica contrària a la protecció, al foment, a la gestió i a l'aprofitament ordenat de les espècies objecte d'activitat cinegètica.

Article 13. Vedats de societats locals⁶

1. Són vedats de societats locals els de titularitat de les societats locals de caçadors definides a l'article 55.4 de la llei present.

2. Per a l'inici de declaració, la societat promotora ha de sotmetre a la conselleria competent en matèria de caça una sol·licitud de vedat, amb la qual acrediti suficientment la cessió al seu favor dels drets cinegètics d'un mínim del 20% de la superfície dels terrenys proposats com a vedat. El Consell insular de l'àmbit territorial corresponent garantirà que tots els propietaris afectats en siguin degudament notificats d'acord amb les previsions de la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu comú. Si els titulars de les parcel·les no manifesten la seva oposició a la inclusió d'aquestes en el vedat, hi quedaran incorporades. Els terrenys dels propietaris que manifestin el seu desacord han de ser exclosos. En tot cas, en qualsevol moment el titular dels terrenys inclosos en el vedat podrà exercir la segregació que se li reconeix en l'article 12.6.

3. Les propostes d'ampliació s'han d'efectuar amb els mateixos tràmits.

4. La superfície d'un vedat de societat local és, com a mínim, de 100 hectàrees, sense límit màxim de superfície.

5. Amb l'objectiu de fomentar el caràcter social i esportiu de l'activitat cinegètica, els vedats de societats locals i els seus camps d'ensinistrament podran tenir una reducció de la seva taxa anual de matriculació del 75% respecte de l'establerta amb

⁶ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

caràcter general, i gaudeixen de les ajudes que amb aquesta finalitat estableixi la conselleria competent en matèria de caça.

6. En cas de segregat-se terrenys d'un vedat de societat local, aquests podran quedar adscrits a la figura de terrenys gestionats d'aprofitament comú, prevista a l'article 19 d'aquesta llei.

7. Els vedats de societats locals podran incloure, sota la mateixa matrícula, diferents terrenys no continus sotmesos a l'aprofitament de la societat de caçadors local, amb superfícies contínues mínimes de 20 hectàrees.

Article 14. Vedats particulars⁷

1. Són vedats particulars de caça els declarats com a tals per la conselleria competent en matèria de caça a petició dels propietaris dels terrenys o els titulars d'altres drets reals o personals que impliquin l'ús i el gaudi de l'aprofitament cinegètic i que compleixin els requisits legalment establerts a tal efecte. Poden exercir-hi la caça els titulars cinegètics, els seus acompanyants, les persones a les quals aquells autoritzin expressament i per escrit i els arrendataris dels vedats, en les condicions regulades a l'apartat 5 d'aquest article.

2. Els vedats particulars poden constituir-se sobre terrenys d'un o de més propietaris, sempre que els terrenys que els integren siguin contigus. En el cas de caça menor, en terrenys d'un únic propietari, la superfície total de la parcel·la o conjunt de parcel·les cadastrals contigües que els integren ha de ser igual o superior a 25 hectàrees en el cas de Mallorca i de 20 en les altres illes; en terrenys de diversos propietaris, la superfície total de les parcel·les cadastrals contigües que els integren ha de ser igual o superior a 60 hectàrees en el cas de Mallorca i de 50 en les altres illes. Per a la caça major, les extensions mínimes requerides són 150 i 300 hectàrees respectivament. En el cas de finques la propietat de les quals pertanyi de forma proindivisa a diferents titulars, és necessària la majoria establerta a l'article 398 del Codi Civil, com a requisit d'obligat compliment per a la integració d'aquestes en el vedat.

3. La titularitat del vedat correspon a la persona física o jurídica que n'ha obtingut la declaració com a titular dels terrenys o per cessió documentada dels drets cinegètics dels titulars. En cas de vedats constituïts sobre terrenys de diversos propietaris, aquests han de constituir una associació o comunitat de propietaris per a la gestió del vedat o alternativament efectuar la cessió dels seus drets en favor de qui n'ha d'ostentar la titularitat.

4. L'arrendament dels drets d'aprofitament d'un vedat particular de caça pot ser inscrit pels seus titulars al registre habilitat a l'efecte a la conselleria competent en matèria de caça. En aquest registre han de figurar: el número del vedat, el titular en qualitat d'arrendador, el període d'arrendament, les dades personals dels caçadors arrendataris i del que quedi designat com a responsable del vedat pel període d'arrendament.

5. La inscripció de l'arrendament pot implicar, si així es fa constar, el canvi de titularitat del vedat a favor de l'arrendatari, qui en aquest cas assumiria davant l'administració les prerrogatives i responsabilitats que es deriven de l'aplicació d'aquesta llei i de les normes que la desenvolupen, quedant-ne exonerat a tots els efectes el titular dels terrenys. Aquest canvi de titular s'efectua a instància del titular

⁷ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

del vedat i per al període de temps acordat entre aquest i l'arrendatari, garantint el compliment d'allò establert en l'article 12.2 d'aquesta llei.

6. La transmissió de titularitat d'un vedat particular, en cas que aquest coincideixi amb el titular dels terrenys, s'efectua a petició del nou amb la presentació dels documents acreditatius de la transmissió. Si el vedat està integrat per finques de distinta titularitat, el canvi de titularitat s'haurà d'acreditar amb la voluntat de la majoria o, si aquesta hi manca, la titularitat es transferirà a favor de qui acrediti la major representació. En cas de transmissió *mortis causa* caldrà acreditar la voluntat de la majoria absoluta de titulars dels terrenys a favor del nou titular cinegètic.

Article 15. Vedats socials

1. Es denominen vedats socials de caça aquells la titularitat cinegètica dels quals correspon a l'administració pública, autonòmica o local, i que responen al principi de facilitar l'exercici de la caça, en règim d'igualtat d'oportunitats, a tots els caçadors.

2. L'exercici de la caça en aquests vedats es reglamentarà de tal manera que, amb la prèvia adopció de les mesures precises per assegurar la conservació i el foment de les espècies, tots els caçadors que ho sol·licitin i compleixin les normes que en cada cas s'estableixin, puguin tenir l'oportunitat de practicar-la-hi.

3. La gestió i l'administració d'aquests vedats correspon a l'administració que en sigui titular, mitjançant el corresponent pla cinegètic, a aprovar per la conselleria competent en matèria de caça. L'administració titular del vedat efectua les despeses precises per atendre l'establiment i la protecció, la conservació i el foment adequats de la riquesa cinegètica i fixa l'import per a practicar-hi la caça.

4. L'establiment d'aquests vedats pot dur-se a terme sobre aquells terrenys, constitueixin o no vedat de caça, que per a aquesta finalitat puguin quedar a disposició de l'administració declarant; bé perquè siguin titularitat d'aquesta, bé per oferiment dels titulars o bé mitjançant contractació amb aquesta finalitat.⁸

5. En aquests vedats, el 80 per cent dels permisos s'atorguen amb caràcter preferent als caçadors residents a l'illa en la qual estan localitzats i poden tenir prioritat els caçadors residents en el terme municipal en el qual s'ubiquen, en especial per a les modalitats tradicionals de caça. Els caçadors autonòmics han d'abonar un 80 per cent de l'import dels permisos fixat per als que no tenen aquesta condició.

Quan en un vedat social hi hagi terrenys enclavats no cinegètics la superfície total dels quals no excedeixi del 15 per cent del vedat establert, la conselleria competent en matèria de caça pot acordar, amb la prèvia incoació de l'expedient oportú i amb audiència als interessats, la inclusió forçosa d'aquests terrenys en el vedat social amb iguals drets i obligacions que els integrats en aquest.

Article 16. Vedats públics

Són vedats públics els terrenys de titularitat pública l'ens propietari dels quals els destina a la pràctica cinegètica amb caràcter social en el seu àmbit d'actuació. Pot gestionar-los per si mateix o mitjançant una societat local de caçadors.

L'extensió dels vedats públics ha de ser superior a 100 hectàrees.

Reglamentàriament es fixaran les condicions per a la declaració i gestió d'aquests vedats.

⁸ Aquest apartat es va publicar en el BOIB sense numeració.

Article 17. Vedats intensius

1. S'entén per vedat intensiu de caça aquell que disposa d'un pla tècnic de caça de règim intensiu, als efectes de l'explotació comercial d'autoritzacions diàries, amb la prèvia acreditació que el titular de l'explotació cinegètica l'exerceix com una activitat empresarial i compta amb totes les autoritzacions i declaracions d'activitat pertinents. Cal acreditar l'oferta comercial de les esmentades autoritzacions.

2. El règim d'explotació dels vedats intensius es fonamenta, amb caràcter prioritari, en l'amollada periòdica de peces de caça criades en captivitat, amb l'objectiu d'incrementar-ne de forma artificial la capacitat cinegètica. El conseller competent en matèria de caça està habilitat per resoldre sobre els períodes de caça, controls cinegètics, requisits per a la realització d'amollades i freqüència i marcat d'aquestes, si s'escau.

3. L'extensió dels terrenys sotmesos a aquesta figura ha de ser superior a 100 hectàrees i inferior a 250 hectàrees, per evitar un excés de pressió sobre la fauna. En cas que la propietat superi aquesta extensió, la resta pot ser declarada refugi o bé constituir un vedat particular o agregar-s'hi.

Article 18. Zones de caça controlada

1. Són terrenys de caça controlada aquells que, sense formar part de vedats o refugis, són declarats com a tals per la conselleria competent en matèria de caça per raons de protecció, conservació, foment i aprofitament ordenat dels recursos cinegètics.

En aquestes zones poden practicar la caça els caçadors expressament autoritzats per la conselleria, directament o a través de la societat gestora d'aquests terrenys. Hi gaudeixen de preferència els propietaris dels terrenys acollits a aquesta figura.

2. L'expedient d'adscripció de terrenys al règim de caça controlada es pot iniciar d'ofici o a proposta d'una societat de caçadors i ha d'incloure el tràmit d'audiència als titulars dels terrenys i l'informe del respectiu consell insular de caça. L'aprovació de l'expedient requereix, com a mínim, l'acord exprés dels propietaris del 20 per cent dels terrenys o la no oposició dels que en posseeixin un 75 per cent, amb els tràmits establerts a l'article 13.2. La declaració s'efectua per resolució del conseller competent en matèria de caça i s'ha de publicar al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

3. L'adscripció de terrenys a aquest règim no pot ser inferior a quatre anys en el cas de caça menor i a sis en el de caça major.

4. La superfície de les zones de caça controlada no pot ser inferior a 50 hectàrees.

5. El desenvolupament del Pla tècnic de caça d'aquests terrenys serà competència de la conselleria competent en matèria de caça, que el gestionarà de forma directa, a través d'altres administracions o d'una societat local de caçadors.

6. En cas que la planificació i la gestió cinegètica d'aquests terrenys sigui efectuada per una societat local de caçadors, aquesta ha de ser seleccionada mitjançant concurs públic, al qual tendran preferència les societats locals del municipi o dels municipis on s'ubiqui la zona de caça controlada, amb el plec de condicions que estableixi la conselleria, que ha de contenir les mesures jurídiques, tècniques, socials i econòmiques escaients. La societat adjudicatària assumeix les despeses i responsabilitats de la gestió i ha de constituir una fiança com a garantia del seu desenvolupament.

7. Els titulars dels terrenys sotmesos a aquest règim poden formar part de la societat gestora adjudicatària, abonant una quota no superior al 75 per cent de l'establerta per a la resta de socis.

8. L'exercici de la caça en els terrenys sotmesos a aquest règim és possible mitjançant autoritzacions atorgades per la conselleria competent en matèria de caça o la societat de caçadors gestora. En aquest cas, se n'ha de reservar un mínim del 25 per cent per a caçadors no socis, repartits al llarg del període de caça, atorgats per la conselleria competent en matèria de caça. L'import d'aquests permisos serà establert en el corresponent pla tècnic, percebut per la conselleria competent en matèria de caça i abonat a la societat gestora.

9. Si l'aprofitament de terrenys sotmesos al règim de caça controlada suposa beneficis, aquests s'han de repartir entre els titulars dels terrenys, en funció de la superfície de les seves finques.

10. En cas de dissolució de la societat gestora abans del termini d'adscripció dels terrenys al règim de caça controlada, n'assumeix la gestió la conselleria competent en matèria de caça, i la societat perd la fiança dipositada a l'efecte.

11. L'incompliment del Pla tècnic dels terrenys de caça controlada comporta l'obertura d'expedient, que pot resoldre la seva desafecció i l'adscripció d'aquests a terrenys no cinegètics.

Article 19. Terrenys gestionats d'aprofitament comú

1. Els consells insulars, els ajuntaments i les societats locals de caçadors poden gestionar cinegèticament terrenys del seu àmbit d'actuació per al seu aprofitament comú, mitjançant el corresponent pla tècnic, que es tramitarà i aprovarà segons el que disposa l'article 25.

2. La conselleria competent en matèria de caça estableix el marc general per a la planificació i l'aprofitament cinegètics d'aquests terrenys.

3. Tots els caçadors amb la documentació en vigor poden exercir la caça en aquests terrenys, amb autorització de l'entitat que els gestioni.

4. Reglamentàriament, es determinaran els procediments de declaració i senyalització que hi siguin d'aplicació.

Article 20. Terrenys cinegètics en espais naturals protegits

El règim dels terrenys cinegètics al si d'espais naturals protegits a l'empara de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, o de la legislació autonòmica corresponent, i dels inscrits a la Unió Europea com a zona d'especial protecció per a les aus, es regula pel que disposen els plans o instruments específics d'ordenació, ús i gestió de l'espai natural corresponent, en el marc de les disposicions generals que els afecten.

Article 21. Zones de seguretat⁹

1. Són zones de seguretat, als efectes de l'establert en aquesta llei, aquelles on hagin d'adoptar-se mesures de prevenció especials que permetin garantir una protecció adient de les persones i dels béns que s'hi trobin, i hi queda prohibit l'exercici de la caça amb armes de foc.

⁹ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

Per això, les armes s'han de portar descarregades quan es transiti per una zona de seguretat. S'entén que una arma està carregada quan pot ser disparada sense necessitat d'introduir-hi munició.

Amb caràcter general, es prohibeix disparar en direcció a una zona de seguretat, sempre que hi pugui arribar el projectil; llevat que la configuració del terreny intermedi sigui de tal forma que resulti del tot impossible batre la zona de seguretat.

2. Es consideren zones de seguretat:

- a) Les vies i els camins públics i les vies fèrries.
- b) El domini públic hidràulic i els embassaments.
- c) La zona de domini públic maritimoterrestre.
- d) Els nuclis de població urbans i rurals, així com les seves proximitats.
- e) Els habitatges aïllats amb els seus jardins i/o les seves construccions annexes, els edificis agraris o ramaders en ús, els jardins i parcs públics, les àrees recreatives, les zones d'acampada i els terrenys esportius.
- f) Qualsevol altra que, per les seves característiques, sigui declarada com a tal per la conselleria competent en matèria de caça, mitjançant resolució publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

3. En els supòsits prevists a les lletres b) i e) de l'apartat anterior, els límits de les zones de seguretat són els que per a cada cas estableix la seva legislació específica com de domini públic.

En el supòsit previst a la lletra d) de l'apartat anterior, els límits són els corresponents a les últimes edificacions o instal·lacions habitables.

En el supòsit recollit a la lletra e) de l'apartat anterior, els límits corresponen als dels elements relacionats on es trobin instal·lats.

4. Formen part de les zones de seguretat per a la pràctica de la caça menor amb escopeta la franja de 100 metres de distància des dels límits exteriors de les relacionades en el punt d), la de 25 metres dels del punt a) i la de 100 metres dels del punt e) de l'apartat 2 del present article.

Aquestes distàncies queden duplicades per a la pràctica de la caça major amb cartutxeria metàl·lica.

5. Les distàncies de seguretat establertes amb caràcter general en el punt precedent queden adaptades amb caràcter específic en els següents casos:

- a) El que s'estableixi en una autorització especial expedida per l'administració competent en matèria de caça, d'acord amb l'article 39 d'aquesta llei.
- b) A les zones de seguretat relatives a edificis habitables aïllats o a edificis agraris o ramaders en ús, el titular d'aquests edificis o parcel·les podrà autoritzar per escrit l'exercici de la caça quan sigui necessària per prevenir perjudicis ocasionats per les espècies cinegètiques, a caçadors autoritzats dins el vedat que inclou la parcel·la, sempre que no s'afecti a zones públiques o a tercers.

6. No obstant el que es disposa en aquest article, en els trams de torrents inclosos en vedats de qualsevol categoria, s'hi pot practicar la caça, excepte en els casos en què la conselleria competent en matèria de caça dicti resolució en sentit contrari, publicada al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Un tram de torrent es considera inclòs en un vedat quan formen part d'aquest els seus dos marges.

SECCIÓ 2a DELS TERRENYS NO CINEGÈTICS

Article 22. Terrenys no cinegètics

1. La resta de terrenys no compresos a la secció 1a queden sostrets de manera permanent als aprofitaments cinegètics.

2. Són terrenys no cinegètics:

- a) Els refugis de fauna.
- b) Les zones inhàbils de caça.

Article 23. Refugis de fauna¹⁰

1. Són refugis de fauna els terrenys que quedin sostrets a l'aprofitament cinegètic per motius de caràcter biològic, científic o educatiu, a fi d'assegurar la conservació de determinades espècies de la fauna silvestre.

2. Els refugis de fauna han de tenir una superfície mínima de 10 hectàrees, excepte en els casos de biòtops de caràcter singular, especialment zones humides i altres hàbitats de caràcter relict.

3. La declaració es podrà fer d'ofici, a iniciativa de l'administració competent en matèria de caça, o a instància de l'administració competent en protecció d'espècie, de l'administració competent en matèria educativa, d'entitats científiques legalment constituïdes, d'organitzacions no governamentals amb finalitat cinegètica científica, mediambiental o educativa, dels ajuntaments o de la propietat. En tots els casos serà necessària la conformitat expressa de la propietat, excepte quan es tramiti d'ofici per part de l'administració per raons de conservació de la fauna, que hauran de quedar degudament acreditades a l'expedient.

4. La sol·licitud d'iniciació del procediment de declaració de refugi de fauna anirà acompanyada de la documentació especificada i exigida reglamentàriament.

5. Correspondran a la conselleria competent en matèria de caça la instrucció i la resolució del procediment de declaració assenyalat, l'expedient del qual es posarà de manifest als interessats així com a l'ajuntament del terme municipal on estigui ubicat el refugi de fauna a declarar.

6. La gestió dels refugis de fauna, una vegada hagin estat declarats com a tals, correspondrà a qui n'hagi instat la declaració, amb la conformitat de la propietat, en les condicions fixades reglamentàriament.

7. L'administració competent en matèria de caça expedeix la matrícula anual acreditativa de la condició de refugi de fauna d'un terreny, previ pagament de la taxa corresponent. Els refugis de fauna declarats d'ofici per part de l'administració estan exempts de pagar matrícula anual.

8. La declaració d'un refugi de fauna serà vigent en tant es mantinguin els requisits i es compleixin les obligacions establertes en aquesta llei i en la normativa que la desenvolupa.

Article 24. Zones inhàbils de caça

La resta de terrenys mancats del pla previst a l'article 33 de la Llei 4/1989, de protecció dels espais naturals, de la flora i la fauna silvestres, constitueixen zones inhàbils de caça, en tant que s'hi mantingui la manca de planificació.

¹⁰ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

CAPÍTOL IV DE LA PLANIFICACIÓ I L'ORDENACIÓ CINEGÈTIQUES

SECCIÓ 1a DE LA PLANIFICACIÓ CINEGÈTICA

Article 25. Plans tècnics de caça

1. S'entenen per plans tècnics de caça els instruments de gestió de què han de disposar tots els terrenys cinegètics de les Illes Balears, la finalitat dels quals és planificar, durant la seva vigència, l'aprofitament sostenible dels seus recursos cinegètics.

2. Dins la finalitat esmentada a l'apartat anterior, l'objecte dels plans tècnics de caça és regular la intensitat de la caça, les seves modalitats i les mesures de gestió de la fauna cinegètica, així com les repoblacions i amollades, de conformitat amb el disposat reglamentàriament.

3. Reglamentàriament, s'estableix el contingut, la tipologia, la vigència i la tramitació dels plans, així com els procediments per al seu seguiment i la seva revisió.

4. Els plans tècnics de caça que suposin aprofitaments per sobre dels de caràcter general, han de destinar obligatòriament part del terreny a zones de reserva o a d'altres mesures de foment de les espècies silvestres, tal com s'estableixi reglamentàriament.

5. Els plans tècnics de caça degudament aprovats seran obligatoris per als interessats i per a l'administració i permetran l'exercici de la caça dins el terreny cinegètic, d'acord amb el que aquests estableixin.

6. L'exercici de la caça en absència del preceptiu pla tècnic de caça o l'incompliment d'aquest es considera infracció administrativa.

Article 26. Plans comarcals d'aprofitament cinegètic

1. En aquelles comarques on hi hagi diversos vedats que constitueixin una unitat bioecològica, la conselleria competent en matèria de caça pot exigir als titulars cinegètics que confeccionin conjuntament un pla comarcal d'aprofitament cinegètic. Una vegada que el pla sigui aprovat, les seves prescripcions seran de compliment obligatori. Si transcorregués el termini concedit per a la presentació del pla, sense que s'hagués donat compliment al requeriment de la conselleria competent en matèria de caça, aquesta podrà establir-lo amb caràcter obligatori, amb la prèvia audiència dels interessats.

2. Els titulars cinegètics dels vedats particulars contigus podran redactar plans comarcals d'aprofitament cinegètic amb caràcter general o per a l'espècie o les espècies la gestió cinegètica de les quals pugui beneficiar-se d'aquesta figura.

3. Reglamentàriament, es determinaran el contingut, el procediment d'aprovació, la vigència i els efectes dels plans comarcals d'aprofitament cinegètic, sense perjudici d'altres possibles aspectes a regular, d'acord amb la naturalesa i la finalitat d'aquests plans.

4. En cas d'incompliment de les previsions del pla i constatada l'existència d'impactes ecològics o econòmics, a causa d'un excés de densitat de les peces de caça, la conselleria competent en matèria de caça podrà desenvolupar les mesures previstes en el pla, amb la prèvia comunicació als titulars cinegètics.

SECCIÓ 2a DE L'ORDENACIÓ CINEGÈTICA

Article 27. Ordre general i resolució anual de vedes

1. La conselleria competent en matèria de caça, una vegada escoltats els consells insulars de caça i el Consell Balear de Caça, ha d'aprovar l'Ordre general de vedes, en virtut de la qual s'han de determinar els aprofitaments cinegètics, les limitacions generals en benefici de la fauna i les mesures preventives de control aplicables sobre l'exercici de la caça.

2. L'aplicació de l'Ordre de vedes es fa efectiva anualment amb una resolució del conseller competent en matèria de caça, que n'aplica els criteris a les particulars circumstàncies i al calendari anual, igualment escoltats els consells de caça. Determina, com a mínim, els períodes i dies hàbils de caça per a les diferents espècies de les Illes Balears i les distintes modalitats de caça. Pot fixar igualment el nombre màxim de captures permeses per caçador i dia o temporada.

3. La publicació de la resolució anual de vedes s'ha de fer amb una antelació mínima de 15 dies respecte de la data d'iniciació de l'època hàbil de caça.

CAPÍTOL V DE L'EXERCICI DE LA CAÇA

SECCIÓ 1a DELS REQUISITS, LES LLICÈNCIES, LES PROVES D'APTITUD I LES AUTORITZACIONS

Article 28. Requisits per a l'exercici de la caça¹¹

1. Per a l'exercici de la caça a les Illes Balears, el caçador ha d'estar en possessió dels documents següents:

- a) Llicència de caça vàlida i vigent, de conformitat amb les determinacions d'aquesta llei.
- b) Document acreditatiu de la identitat del caçador.
- c) En el cas d'utilització d'armes, el permís i la guia de pertinença, de conformitat amb la legislació específica vigent.
- d) En el cas d'utilització d'altres mitjans de caça, les autoritzacions pertinents, d'acord amb les disposicions d'aplicació.
- e) Document original o còpia compulsada acreditativa de l'autorització del titular cinegètic del terreny per practicar-hi la caça, excepte si es va acompanyat per aquest.
- f) Asegurança de responsabilitat civil en vigor del caçador, en el cas de caça amb arma de foc.
- g) Qualsevol altres documents, permisos i autoritzacions exigibles en virtut de l'establert a la llei present.

2. El caçador ha de portar a sobre, durant l'acció de caçar, la documentació relacionada a l'apartat anterior.

¹¹ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

3. Es podrà exonerar al caçador de portar a sobre alguns dels documents relacionats en el primer punt d'aquest article, quan sigui possible verificar sobre el terreny la tinença del document vigent, i l'administració competent disposi dels mitjans tècnics per a fer-ho.

Article 29. Llicències¹²

1. La llicència de caça de les Illes Balears és el document personal i intransferible la tinença del qual és necessària per practicar la caça a l'àmbit territorial d'aquesta comunitat autònoma.

2. Els imports aplicables per l'expedició de les llicències i autoritzacions administratives de caça són fixats per la conselleria competent en matèria de caça i aprovats de conformitat amb la legislació autonòmica en matèria de taxes, preus públics i exaccions reguladores.

3. La conselleria competent en matèria de caça pot establir l'exigència de comptar amb una llicència o una autorització especial per caçar amb aus de falconeria, fures, reclam de perdiu mascle o de posseir guardes de cans amb finalitats de caça.

4. Els observadors, batedors o secretaris que assisteixin en qualitat de tals, sense portar armes de caça, a arruixos o batudes, no necessiten llicència de caça.

5. La conselleria competent en matèria de caça expedeix llicències de caça a les persones que, no estant inhabilitades per a la seva obtenció, acreditin l'aptitud i els coneixements a l'efecte necessaris i compleixin els requisits legalment exigits.

Per resolució del conseller competent en matèria de caça, s'establirà el procediment d'expedició, així com la classificació de les llicències de caça. En relació amb el primer, la conselleria competent en matèria de caça tindrà la facultat de delegar l'expedició de les llicències en entitats de dret públic representatives d'interessos socials en matèria de caça.

6. La llicència de caça ha de ser expedida pel consell insular de la localitat de residència del titular i habilita per exercir la caça a totes les Illes Balears.

7. El període de validesa d'aquestes llicències és d'un any. No obstant això, i a petició del caçador, es poden expedir llicències de fins a tres anys de validesa, fent-ho constar a la mateixa cartolina.

8. La conselleria competent en matèria de caça podrà establir l'expedició de llicències temporals, per a períodes d'un mes, per a caçadors no residents. El reconeixement de l'aptitud d'aquests caçadors s'establirà reglamentàriament.

9. Els peticionaris de llicències de caça que hagin estat sancionats per sentència judicial o resolució administrativa fermes, com a infractors de la legislació en matèria de caça, no poden obtenir o renovar l'esmentada llicència sense acreditar, prèviament, que han complert les penes i satisfet les sancions imposades.

10. Per obtenir la llicència de caça, el menor d'edat major de 14 anys no emancipat, o de 16 per a la pràctica de la caça major, requereix l'autorització expressa i per escrit de qui n'ostenti la representació legal, d'acord amb l'establert a l'apartat 3 de l'article 6 de la llei present.

11. Els ciutadans de la Unió Europea que acreditin la condició de jubilats, pensionistes o majors de 65 anys estan exempts de taxes per obtenir llicència de caça i altres autoritzacions administratives, exceptuant-ne la matrícula anual de vedats i camps d'entrenament de cans.

¹² Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

12. La conselleria competent en matèria de caça pot establir acords amb d'altres comunitats autònomes per al reconeixement de la validesa en els territoris respectius de les llicències de caça expedides per qualsevol de les dues administracions.

Article 30. Proves d'aptitud¹³

1. Per obtenir la llicència de caça de les Illes Balears, a partir dels 14 anys, cal un document d'habilitació que s'obté mitjançant la superació de les proves que acreditin la possessió dels coneixements necessaris per exercir la caça a les Illes Balears.

2. Correspon a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears determinar reglamentàriament el temari i el tipus de proves, que versaran sobre el coneixement de la normativa cinegètica, les modalitats i les arts materials utilitzades per exercir la caça, la distinció de les diverses espècies animals, les mesures de seguretat i l'educació cinegètica, sense perjudici d'altres matèries.

3. Correspon als consells insulars la convocatòria i la realització de les proves, la realització de curses si s'escau, i l'expedició del document d'habilitació als interessats que les hagin superat i compleixin la resta de requisits normativament exigibles.

4. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears pot establir acords amb altres comunitats autònomes per al reconeixement mutu de la validesa del document d'habilitació, així com fixar reglamentàriament criteris de convergència, períodes transitoris i altres excepcions a l'examen previst en el punt 1 d'aquest article, així com curses de formació dirigits a la superació de l'examen, i la seva realització per part d'entitats públiques i privades.

5. Els titulars d'un mínim de llicències de caça per dos anys en els cinc darrers prevists a l'entrada en vigor del reglament amb la determinació del temari previst en el punt 2 d'aquest article, queden exempts de les proves previstes en el present article. L'administració competent en matèria de caça lliurarà als caçadors exempts un material didàctic amb l'objecte d'actualitzar els coneixements sobre els continguts prevists en el punt 2 d'aquest article.

6. Els infractors sancionats per faltes molt greus previstes en aquesta llei han de passar per les proves d'aptitud per poder obtenir nova llicència de caça.

Article 31. Autoritzacions per caçar¹⁴

1. Per exercir la caça en els terrenys cinegètics de les Illes Balears és necessari disposar d'autorització, expressa i per escrit, atorgada pels seus titulars cinegètics, ajustada al corresponent pla tècnic i a les disposicions vigents que li siguin d'aplicació, excepte si es practica en companyia del propi titular.

2. Aquesta autorització és personal i intransferible i faculta el seu titular per exercir la caça sota les condicions fixades a la mateixa autorització i al pla tècnic de caça corresponent.

3. Tot i l'expressat en el punt anterior, en els vedats privats de caça un caçador autoritzat pel titular podrà caçar amb un caçador acompanyant si així ho faculta expressament l'autorització expedida pel titular.

Pel que fa a la modalitat tradicional de caça de cabres amb cans i llaç, i si així ho faculta expressament l'autorització expedida pel titular, un caçador autoritzat per aquest, podrà caçar amb més d'un caçador acompanyant.

¹³ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

¹⁴ Ídem nota anterior.

4. Les autoritzacions per caçar en els terrenys cinegètics, que han de ser emeses en model normalitzat per resolució de l'administració competent en matèria de caça, es classifiquen en els tipus següents:

- a) Autoritzacions en vedats de societats locals. Són autoritzacions a favor dels membres de les societats que en siguin titulars. Poden ser substituïdes per un carnet identificador del soci, amb notificació prèvia per part de la societat de caçadors al soci i a l'administració competent dels continguts de l'autorització per a la temporada de caça en qüestió.
- b) Autoritzacions en vedats intensius, socials, públics i terrenys de caça controlada. Es regulen segons el que estableixi el seu pla tècnic.
- c) Autoritzacions en vedats particulars. Aquestes autoritzacions són emeses per temporada de caça.
- d) Autoritzacions a caçadors convidats. Són esteses pel titular cinegètic del vedat per una sola jornada de caça.
- e) Autoritzacions a un acompanyant. S'ajusten al previst en el punt 3 d'aquest article.

5. Queda prohibit expedir autoritzacions que no s'ajustin a les previsions del present article i a les previsions aprovades al pla tècnic del vedat, així com les que siguin esteses sense haver satisfet la matrícula anual del vedat.

6. El titular del vedat podrà delegar, prèvia comunicació escrita al consell insular corresponent, l'expedició d'autoritzacions de caça en la persona que consideri oportú.

SECCIÓ 2a DELS MITJANS I LES MODALITATS DE CAÇA

Article 32. Utilització dels mitjans de caça

1. Per exercir la caça a les Illes Balears, únicament es poden utilitzar armes, animals, arts i altres mitjans materials reconeguts expressament en aquesta llei o a les disposicions que la despleguin.

2. Reglamentàriament es detallaran els animals, arts o altres mitjans materials, la utilització dels quals requereixi autorització especial, amb el corresponent permís, i no estigui permesa sense haver estat prèviament contrastats per la conselleria competent en matèria de caça mitjançant els corresponents precintes. A aquests efectes i de la mateixa forma, s'establiran les normes d'homologació i contrast aplicables.

Article 33. Estris, armes, municions, calibres i dispositius auxiliars¹⁵

1. Queden prohibits els següents tipus d'armes i/o estris per a l'exercici de la caça:

1.1 Mètodes considerats massius i/o no selectius:

- a) Escopetes semiautomàtiques o automàtiques el carregador de les quals pugui contenir més de dos cartutxos.
- b) Trampes no selectives en el seu principi o en les seves condicions d'ús.
- c) Xarxes, llaços (excepte els permesos expressament per la normativa de caça), ceps, garbellets, verins, esquers enverinats o tranquil·litzants.
- d) Visc.
- e) Explosius.
- f) Asfíxia amb gas o fum.

¹⁵ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

- g) Ballestes.
 - h) Hams (llevat per a l'exercici de la pesca).
- 1.2 Mètodes prohibits que no es consideren massius i/o no selectius:
- a) Armes d'aire comprimit.
 - b) Armes que disparin dards tranquil·lizants.
 - c) Armes de foc del calibre 22 de percussió anular
 - d) Qualsevol altre tipus d'armes que reglamentàriament es determini.
 - e) Banastres: gàbies sense sòl, d'ubicació en terra per retenir avirams.
2. Queda prohibit, en relació amb les municions per a l'exercici de la caça, el següent:
- a) La tinença i la utilització de munició de plom durant l'exercici de la caça a les zones humides. S'entén per zona humida qualsevol paratge inundat o inundable on la vegetació sigui la pròpia d'aquestes zones.
 - b) Abandonar en el lloc on s'ha desenvolupat la seqüència de tir, les beines dels cartutxos utilitzats.
 - c) Tenir i usar munició identificada i destinada al control de processonària durant la caça.
 - d) Usar cartutxos de postes amb caràcter general i cartutxos carregats de perdigons per abatre cabres.
 - e) Altres municions que reglamentàriament es determinin.
3. Queden prohibits els següents dispositius auxiliars per a l'exercici de la caça:
- 3.1. Mètodes auxiliars considerats massius i/o no selectius:
- a) Animals cecs o mutilats utilitzats com a reclam.
 - b) Enregistradors i magnetòfons, aparells electrocutants, dispositius elèctrics i electrònics que poden matar o atordir.
 - c) Fonts lluminoses artificials, miralls, dispositius per il·luminar els blancs, dispositius de visor que incloguin un convertidor d'imatge o un amplificador d'imatge electrònic per a tir nocturn.
- 3.2. Mètodes auxiliars prohibits que no es consideren massius i/o no selectius:
- a) Silenciadors.
 - b) Altres dispositius que reglamentàriament es determinin.”

Article 34. Cans

1. L'exercici de la caça amb cans només pot portar-se a terme en els terrenys i a l'època en què el caçador hi estigui facultat.

2. La utilització de cans per a caçar i el trànsit de cans amollats pel medi rural s'acomodarà als preceptes que es dictin per resolució del conseller competent en matèria de caça. Aquests no seran aplicables als cans utilitzats per pastors i ramaders per a la custòdia i el maneig del seu bestiar.

3. Els propietaris o les persones encarregades dels cans han d'evitar que aquests transitin sense control en el medi rural, prevenint la generació de danys o molèsties a la fauna, a les seves cries o als seus ous i han de respondre dels danys que els cans provoquin.

4. Els propietaris són igualment obligats a complir la normativa aplicable en matèria de registre, identificació i vacunació dels cans.

5. La conselleria competent en matèria de caça, en l'àmbit de les seves funcions, promourà la conservació i el foment de les races de cans de caça pròpies de les Illes

Balears (eivissenc, mè i rater), amb la reglamentació que els sigui favorable i quedarà facultada per establir acords amb les societats privades que tinguin establerta aquesta finalitat en els seus estatuts.

6. La conselleria competent en matèria de caça podrà autoritzar camps d'ensinistrament i entrenament de cans en terrenys cinegètics, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Article 35. Modalitats tradicionals

1. Es reconeixerà reglamentàriament el caràcter tradicional de les modalitats de caça que es practiquen des de temps immemorial a cada una de les Illes Balears, sempre que tinguin caràcter selectiu i no massiu.

2. Tenen, en tot cas, el reconeixement de tradicionals, les modalitats de caça que es practiquen a la comunitat autònoma amb peculiaritats locals i que són: la caça de tords a coll, de conills amb cans eivissencs i amb cans de Menorca, de cabres amb llaç i de perdius amb bagues.

3. Les modalitats tradicionals pròpies han de ser objecte d'especial regulació i protecció administrativa.

Article 36. Altres modalitats tradicionals

1. La falconeria, l'ús de fura per a caça de conills i la de perdiu amb reclam seran objecte de regulació específica, que tindrà en compte, a més de les condicions i limitacions reglamentàriament establertes, els criteris definits en els apartats següents.

2. La pràctica de la falconeria requereix la tinença de llicència preceptiva i credencial de falconeria expedida per la conselleria competent en matèria de caça. En relació amb aquest últim document, els propietaris de les aus utilitzades en falconeria n'han d'acreditar l'origen legal, tenir-les inscrites en el registre específic de la conselleria competent en matèria de caça i han d'estar identificades individualment.

3. La conselleria competent en matèria de caça pot establir els requisits per a aquestes modalitats de caça, llicències o autoritzacions específiques, així com la identificació dels animals usats per a aquesta finalitat i la limitació del seu nombre.

4. La caça de perdiu La caça de perdiu amb reclam queda limitada a sis setmanes anuals i s'ha de practicar a més de 100 metres del límit del terreny cinegètic, excepte acord escrit entre vedats confrontats, els titulars dels quals podran abolir entre ells aquesta limitació.¹⁶

SECCIÓ 3a

DE LES LIMITACIONS I PROHIBICIONS EN BENEFICI DE LA CAÇA

Article 37. Procediments prohibits per a la captura d'animals de caça

1. Amb caràcter general, queda prohibida la tinença, la utilització i la comercialització de tots els procediments massius o no selectius per a la captura o la mort dels animals de caça, en particular els verins o les trampes, així com de tots aquells que puguin causar localment la desaparició o torbar greument la tranquil·litat de les poblacions d'una espècie.

2. Queden prohibits els següents procediments per a la captura d'animals de caça:

¹⁶ Apartat modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

- a) Llaços, hams, ballestes, així com tot tipus de trampes i garbellats, inclosos fossos, lloses, nanses i similars, amb l'excepció de la captura de cabres amb cans i llaç, en viu.
- b) Qualsevol tipus de procediment que impliqui l'ús de visc i substàncies adhesives.
- c) Qualsevol tipus de reclam per a espècies protegides, viu, naturalitzat o artificial; animals vius mutilats o cegats, usats com a reclam o esquer i qualsevol tipus de reclam mecànic, elèctric o electrònic, inclosos els enregistraments i els xips electrònics, per a qualsevol espècie.
- d) Aparells electrocutants o paralitzants.
- e) Llums, fars, llanternes, miralls o qualsevol font lluminosa artificial o visor que permeti el tir nocturn.
- f) Qualsevol tipus de xarxa o artefacte que requereixi, per al seu funcionament, l'ús de malles, com són els filats de tirada, xarxes japoneses o verticals i xarxes canó.
- g) Qualsevol tipus d'esquer, gas o substància tòxica, paralitzant o tranquil·litzant, i substàncies atractives o repulsives, així com els explosius.
- h) Vehícles de qualsevol tipus, aeronaus, automòbils i embarcacions.

3. No obstant el disposat a l'apartat anterior, la caça tradicional de tords a coll, la caça de perdiu amb reclam i la caça amb bagues, podran ser autoritzades en els termes prevists reglamentàriament, d'acord amb el règim excepcional establert a la Directiva 79/409/CE del Consell, de 2 d'abril del 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres.

Article 38. Prohibicions de caràcter general¹⁷

Amb caràcter general queda prohibit:

- 1. Caçar aus en època de nidificació, reproducció i cria, així com durant el seu trajecte vers els llocs de cria en el cas d'espècies migratòries, sense perjudici de les excepcions previstes a la llei present.
- 2. Caçar en època de veda, en dia no hàbil o en terrenys no cinegètics.
- 3. Caçar fora del període comprès entre mitja hora abans de la sortida del sol i mitja hora després que s'hagi post, llevat de la caça del tord i de les aus aquàtiques, que podrà iniciar-se una hora abans de la sortida del sol i durar fins a una hora després de la posta.
- 4. Caçar en els anomenats dies de fortuna, és a dir, en aquells dies en els quals com a conseqüència d'incendis, epizooties, inundacions, sequeres o d'altres causes, els animals es veuen privats de les seves facultats de defensa o obligats a concentrar-se en determinats llocs.
- 5. Caçar quan per la boira, la pluja, la neu, el fum i altres causes es redueixi la visibilitat de forma tal que es vegi minvada la possibilitat de defensa de les peces de caça o pugui resultar perillós per a les persones o per als béns. En tot cas, es prohibeix caçar quan la visibilitat sigui inferior a 100 metres.
- 6. Caçar servint-se d'animals o vehícles de qualsevol tipus com a mitjans d'ocultació o aproximació a les peces de caça.
- 7. Caçar seguint altres caçadors a menys de 100 metres, fora dels terrenys cinegètics en els quals tingui lloc un arruix.
- 8. Caçar en els refugis de fauna, amb excepció de l'establert a l'article 39.

¹⁷ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

9. Caçar o autoritzar aquesta pràctica a terrenys cinegètics sense pla tècnic vigent o sense satisfer l'import de la matrícula anual del vedat.
10. Entrar portant armes, cans o arts disposats per a caçar a terrenys cinegètics degudament senyalitzats, sense estar en possessió de l'autorització necessària, exceptuant els cans de cobrament per recuperar peces abatudes legalment, quan l'accés sigui practicable.
11. Portar armes de caça desenfundades o disposades per al seu ús quan se circuli pel camp en època de veda, sense tenir l'autorització competent.
12. Caçar sense haver complit les edats previstes a la llei per a les distintes modalitats o les condicions d'acompanyament establertes a l'article 6 anterior.
13. Caçar sense tenir la documentació preceptiva o no portar-la a sobre.
14. Caçar o transportar espècies protegides o peces de caça l'edat o el sexe de les quals, en cas que siguin notoris, no concordin amb els legalment permesos, o sense complir els requisits reglamentaris.
15. Caçar, amb qualsevol modalitat, incomplint les disposicions que la regulen.
16. Provocar la destrucció, el deteriorament o l'alteració de vivers o nius, caus i altres llocs de cria o refugi d'espècies cinegètiques, així com la recollida i la retenció de les cries i els seus ous, tot i estar buits, i la seva circulació i venda, excepte amb autorització especial de la conselleria competent en matèria de caça.
17. Realitzar qualsevol pràctica que tendeixi a arruixar, atreure o espantar la caça existent en terrenys aliens.
18. Disparar als coloms en contra de les disposicions reglamentàries que regulin la seva caça i, en especial, als missatgers i als esportius o gavatxuts que ostentin les marques reglamentàries visibles.
19. Mantenir oberts els colomers en les èpoques que reglamentàriament es determinin.
20. Caçar en les abeurades habituals o en els enllepolidors i punts d'alimentació artificial de les espècies cinegètiques i els posadors corresponents en un radi de 30 metres.
21. Incomplir les condicions d'una autorització administrativa relativa a qualsevol de les activitats regulades en la llei present.
22. Disparar a zones de seguretat sense l'autorització excepcional que, per causa justificada, pugui expedir la conselleria competent en matèria de caça.
23. Caçar amb cans o altres animals que no estiguin degudament identificats d'acord amb la normativa vigent.
24. Vulnerar les disposicions legals establertes per a la protecció, el foment, la gestió i l'ordenat aprofitament de les espècies objecte d'activitat cinegètica.
25. Introduir en el medi natural espècies al·lòctones o animals en condicions genètiques o sanitàries que puguin posar en risc l'estat de la fauna insular.
26. Caçar en estat d'embriaguesa o sota els efectes de substàncies estupefaents. El procediment per a mesurar-ho així com els l·lindars permesos, si s'escau, es desenvoluparan reglamentàriament.
27. Caçar en terrenys agrícoles en explotació en tot moment, si l'acció del caçador o dels seus animals pot suposar una alteració o un perjudici per als ramats, les plantes o les collites, a no ser que es disposi del consentiment del propietari o

titular agrícola. S'exclouen expressament de la prohibició els figuerals, olivars, garroferars i ametllerars.

28. Incomplir qualsevol altre precepte o limitació d'aquesta llei o que per al seu desenvolupament es fixi reglamentàriament.

Article 39. Autoritzacions excepcionals per al control d'espècies

1. Excepcionalment, amb la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de caça, poden quedar sense efecte les prohibicions establertes en els articles 33.1, 33.3, 37 i 38 (exceptuant-ne els punts 12, 13, 21, 26 i 27), si no hi ha una altra solució satisfactòria i hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Si de l'aplicació de la prohibició es deriven efectes perjudicials per a la salut i la seguretat de les persones.
- b) Si de l'aplicació de la prohibició es deriven efectes perjudicials per a les espècies protegides.
- c) Per prevenir perjudicis importants en els cultius, en els ramats i en els boscos.
- d) Per a fins d'investigació o d'ensenyament, de repoblació o de reintroducció, així com per a la cria en captivitat orientada als fins esmentats.
- e) Per prevenir accidents en relació amb la seguretat aèria i vial.
- f) Per permetre, en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius i tradicionals, la captura, la retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies no catalogades, en petites quantitats i amb les limitacions precises per garantir-ne la conservació.
- g) Per protegir la flora i la fauna.
- h) Per combatre malalties o epizooties que afectin les espècies cinegètiques.

2. L'autorització administrativa prevista a l'apartat anterior ha de ser motivada i ha d'especificar:

- a) Les espècies a què es refereixi.
- b) Els mitjans, les instal·lacions o els modes de captura o mort autoritzats i els seus límits, així com el personal autoritzat.
- c) Les condicions de risc i les circumstàncies de temps i lloc.
- d) Els controls que s'exerceixen.
- e) L'objectiu o la raó de l'acció.
- f) El termini durant el qual es poden dur a terme les captures o retencions.

3. El mètode o el mitjà autoritzat ha de ser proporcionat a la finalitat perseguida.

4. En qualsevol cas, finalitzada l'acció, la persona autoritzada ha de presentar a la conselleria competent en matèria de caça, en el termini que a l'efecte se li indiqui, la informació sobre els resultats obtinguts, el nombre d'exemplars capturats i totes aquelles circumstàncies d'interès que s'hagin produït.

SECCIÓ 4a DE LA CAÇA AMB FINALITATS CIENTÍFIQUES

Article 40. Caça amb finalitats científiques

1. La conselleria competent en matèria de caça pot atorgar autorització especial per a la caça i la captura amb finalitats científiques d'espècies silvestres, així com per a la investigació, l'observació, la filmació o la fotografia de nius, cries, caus o colònies

d'espècies protegides. La referida autorització té caràcter obligatori per a la realització de les activitats relacionades en aquest apartat.

2. L'atorgament d'aquesta autorització és personal i intransferible, en el cas d'investigació, i requereix d'aval d'una institució científica directament relacionada amb l'activitat del peticionari, la qual és responsable subsidiària de qualsevol infracció que aquest cometi.

3. El contingut de l'autorització de caça amb finalitats científiques ha de recollir els elements següents: finalitats de l'activitat i destinació de les peces capturades, les espècies i el nombre d'exemplars capturables, dies i hores hàbils per a la caça, mètodes i mitjans de caça autoritzats, terrenys on es permet practicar la caça científica i termini de vigència de l'autorització.

Article 41. Anellament d'aus i marcatge d'animals silvestres

1. La conselleria competent en matèria de caça dirigeix els programes i les activitats relacionats amb l'anellament d'aus i marcatge d'animals silvestres amb finalitats científiques o cinegètiques, i regula tot el referent a la confecció, la distribució i la recepció d'anelles i marques, així com la pràctica de l'anellament o el marcat, inclosos els aparells emissors i les marques visuals. Als efectes indicats, ha d'establir la necessària coordinació amb les entitats científiques reconegudes i amb altres administracions.

2. L'anellament d'aus i el marcatge d'animals silvestres serà objecte de regulació reglamentària, on s'indicaran els objectius, les condicions, les coneixements, les limitacions, les característiques i les autoritzacions necessaris per a aquestes activitats.

3. És obligatori comunicar a la conselleria competent en matèria de caça o a les entitats reconegudes com a col·laboradores en anellament científic, la captura o la troballa d'una au anellada o de qualsevol animal marcat.

SECCIÓ 5a

DE LA CAÇA AMB FINALITATS INDUSTRIALS I COMERCIALS

Article 42 .Explotació industrial o comercial de la caça

1. S'entén per explotació industrial de la caça l'orientada a la producció i la venda de peces de caça, vives o mortes, i pot dur-se a terme a granges cinegètiques o a vedats particulars o intensius de caça. En ambdós casos, són requisits d'obligat compliment comptar amb la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de caça i complir les condicions que hi són fixades.

2. La conselleria competent en matèria de caça estableix quines espècies poden ser produïdes i comercialitzades i les condicions genètiques que s'han de complir en cada cas.

3. La comercialització de les peces de caça, vives o mortes, s'ha de sotmetre a les disposicions d'aquesta llei i es reglamentarà adequadament, per tal que es garanteixi tant la procedència de les peces com l'època de la seva captura.

4. En el cas de comercialitzar-se la carn dels animals de caça silvestre amb vistes a la seva posada en el mercat per al consum humà, els animals una vegada morts i la seva carn es manipularan d'acord amb la normativa sanitària en vigor.

Article 43. Granges cinegètiques

1. Es considera granja cinegètica tot establiment la finalitat del qual sigui la producció d'espècies cinegètiques, autòctones o al·lòctones, per a la seva

comercialització, vives o mortes, o el seu alliberament, amb independència que s'hi desenvolupi completament el cicle biològic o només alguna de les seves fases.

2. Són considerats granges els establiments o les instal·lacions on es mantenguin més de cinc parelles o deu individus d'una espècie cinegètica.

3. El règim d'autorització i funcionament d'aquests establiments serà el regulat reglamentàriament. En tot cas:

- a) L'establiment d'una granja cinegètica requereix prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de caça, amb independència d'altres autoritzacions concurrents. Per atorgar-la s'exigirà el compliment de les condicions tècniques, sanitàries i mediambientals en els termes reglamentaris establerts a l'efecte.
- b) El trasllat, l'ampliació, la modificació substancial de les instal·lacions o el canvi dels objectius de producció precisen d'autorització administrativa de la conselleria competent en matèria de caça.
- c) Les granges cinegètiques duren a terme un programa de control zootecnosanitari.
- d) Els titulars d'aquests establiments tenen l'obligació de portar un llibre registre en el qual han de constar les dades que reglamentàriament es determinin.
- e) Les granges cinegètiques s'han de sotmetre als controls sanitaris i cinegètics que s'estableixin, han de permetre l'accés i facilitar el treball al personal dels organismes competents.

CAPÍTOL VI ALTRES DISPOSICIONS

Article 44. Zones d'emergència cinegètica temporal

Quan l'abundància d'una determinada espècie cinegètica a una comarca resulti especialment perillosa per a les persones o perjudicial per a l'agricultura, la ramaderia, la flora o per a la mateixa caça, la conselleria competent en matèria de caça, amb la prèvia consulta amb el consell insular de caça que pertorqui i l'audiència dels titulars cinegètics, una vegada efectuades les comprovacions oportunes pot declarar l'esmentada comarca zona d'emergència cinegètica temporal i determinar i aplicar les mesures tendents a l'eliminació del risc i a la reducció de les poblacions de l'esmentada espècie.

Article 45. Protecció dels cultius¹⁸

1. La conselleria competent en matèria de caça dictarà, d'ofici o a requeriment dels particulars o de l'administració agrària, les mesures necessàries perquè, quan es presentin determinades circumstàncies d'ordre agrícola o meteorològic, es condicioni, prohibeixi o intensifiqui la pràctica de la caça a fi d'assegurar la protecció adequada dels cultius que puguin resultar afectats.

2. Als predis en els quals estiguin segades les collites, encara que els feixos o les gavelles es trobin al terreny, es permet caçar les diferents espècies d'acord amb les vedes o condicions que per a cada una es determini; però queda prohibit trepitjar o canviar els feixos o les gavelles del lloc on estiguin col·locats.

¹⁸ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

3. En el supòsit que la producció agrícola, ramadera o forestal d'una finca es vegi perjudicada per les peces de caça, la conselleria competent en matèria de caça, a instància de part, ha de fer-ne una avaluació de les circumstàncies, així com de les seves repercussions, i de conformitat amb el disposat a l'article 39 d'aquesta llei pot autoritzar al titular del vedat, o al propietari o l'agricultor, sempre amb coneixença del titular del vedat, a adoptar mesures extraordinàries de caràcter cinegètic per al control de l'espècie o les espècies que ocasionin aquests perjudicis. L'administració cinegètica o agrària podrà aplicar directament les mesures de control necessàries, prèvia comunicació al titular.

Article 46. Malalties i epizoòties

1. Els titulars dels vedats de caça, els titulars de granges cinegètiques, els posseïdors d'espècies cinegètiques en captivitat, així com els caçadors, que tinguin coneixement o sospita de l'existència d'epizoòties i zoonosi, tenen l'obligació de comunicar aquesta circumstància, en el termini màxim de cinc dies hàbils des de la data de la seva detecció, a la conselleria competent en matèria de caça o, en el seu defecte, a les autoritats o als seus agents, que n'han de traslladar immediatament la comunicació a l'esmentada conselleria.

Aquesta obligació no afecta les epizoòties i la zoonosi de caràcter general com la mixomatosi i l'hemorràgia vírica.

2. La conselleria competent en matèria de caça, en col·laboració amb els organismes o departaments administratius responsables en matèria d'agricultura i de sanitat, ha d'adoptar les mesures necessàries per pal·liar els efectes d'epizoòties i zoonosi i la seva transmissió a altres espècies.

3. Una vegada diagnosticada la malaltia i determinada la zona afectada, els titulars dels terrenys cinegètics queden obligats a observar les mesures a l'efecte aprovades per l'administració competent.

CAPÍTOL VII DEL TRANSPORT I LA COMERCIALIZACIÓ DE PECES DE CAÇA

Article 47. Transport, comercialització i alliberament de peces de caça vives

1. En relació amb les peces de caça vives o els seus ous, només poden comercialitzar-se les espècies comercialitzables en aplicació de l'article 42, i sempre que procedixin de granges cinegètiques, vedats particulars o vedats intensius de caça autoritzats per a aquesta pràctica.

2. El transport de les peces de caça vives o dels seus ous, amb destinació al territori de les Illes Balears, requereix la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de caça. La sol·licitud d'aquesta autorització correspon al destinatari i el transportista n'ha de portar còpia durant tot el trajecte.

3. Els embalatges o qualsevol altre element de característiques similars utilitzats per al transport de les peces de caça objecte de comercialització han de portar, en un lloc visible, etiquetatge en el qual consti la denominació de la granja cinegètica o terreny cinegètic d'origen, el seu número de registre i la granja cinegètica o el terreny cinegètic de destinació.

4. L'alliberament de peces de caça vives necessita, en tot cas, de la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de caça, la qual únicament s'atorga per a les espècies pròpies de les Illes Balears. En el supòsit que aquell tingui lloc sense haver-se obtingut l'esmentada autorització, i sense perjudici de la incoació de l'expedient sancionador pertinent, la conselleria competent en matèria de caça pot adoptar les mesures oportunes per a la seva eliminació i repercutiran en l'infractor les despeses generades.

Article 48. Transport i comercialització de peces de caça mortes

1. Durant l'època de veda queden prohibits el transport i la comercialització de peces de caça mortes, excepte en els casos d'autorització expressa de la conselleria competent en matèria de caça, la qual s'estén havent-ne acreditat prèviament l'obtenció legal d'aquelles, de conformitat amb els preceptes de la llei present.

2. Tot i la prohibició general establerta a l'apartat anterior, aquesta no afecta el transport i la comercialització de peces de caça mortes procedents de granges cinegètiques o bé de vedats particulars o intensius de caça autoritzats per a comerç de caça, sempre que el transport vagi acompanyat en tot moment de la documentació acreditativa de l'origen i la possessió legal de les peces transportades i aquestes estiguin proveïdes de l'etiquetatge i dels precintes que en defineixin i garanteixin l'origen.

3. La conselleria competent en matèria de caça podrà exigir, d'acord amb les condicions i el procediment determinats per resolució del conseller, que els cossos o trofeus de les peces de caça capturades a les Illes Balears vagin marcats o precintats, i que el transport de peces de caça de qualsevol procedència vagi acompanyat d'un justificant acreditatiu del seu origen i possessió legal.

4. En el cas de comercialitzar-se la carn dels animals de caça silvestre amb vistes a la seva posada en el mercat per al consum humà, es manipularà d'acord amb la normativa sanitària en vigor.

Article 49. Animals domèstics similars als silvestres

La circulació i la venda d'animals domèstics, vius o morts, susceptibles de confondre's amb els seus similars silvestres, són permeses en tot moment. No obstant això, durant el període de veda serà necessari complir les condicions que s'assenyalin reglamentàriament, sense perjudici de les disposicions normatives aplicables en matèria de protecció dels animals domèstics.

CAPÍTOL VIII DE LA RESPONSABILITAT PER DANYS

Article 50. Responsabilitat per danys¹⁹

1. La responsabilitat per danys ocasionats pels animals de caça queda limitada als casos que no es puguin imputar a culpa o negligència del perjudicat, ni a força major, d'acord amb la legislació en matèria civil i de trànsit.

2. Els titulars d'aprofitaments cinegètics són responsables dels danys materials generats als cultius i l'arbrat per les peces de caça dins els seus terrenys i confrontants, sempre que els danys fossin evitables mitjançant l'aplicació del corresponent pla tècnic

¹⁹ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

de caça aprovat o autoritzacions de control d'espècies. Subsidiàriament, en són responsables els propietaris dels terrenys, amb l'excepció d'aquells casos en els quals la causa del dany és deguda a un tercer, aliè als anteriors. En el cas de zones de caça controlada, si la conselleria competent en matèria de caça n'ha cedit l'aprofitament cinegètic a una societat de caçadors, en respondrà aquesta i, subsidiàriament, la conselleria competent en matèria de caça.

3. Les compensacions derivades d'aquestes responsabilitats s'ajusten a les prescripcions de la legislació civil ordinària, així com al dret de repetició en els casos de responsabilitat solidària, quan es tracta de vedats constituïts per associació.

4. L'administració responsable dels espais naturals protegits on sigui prohibida la caça i els titulars de la gestió dels refugis de fauna, responen dels danys materials generats per les peces de caça procedents d'aquests terrenys sobre els béns agrícoles i forestals.

5. Tot caçador és obligat a indemnitzar els danys personals o materials que causi directament amb motiu de l'exercici de la caça, excepte quan el fet sigui degut únicament a culpa o negligència del perjudicat o a força major.

6. En el cas de danys a l'agricultura, el perjudicat els ha de comunicar amb caràcter immediat a la conselleria competent en matèria de caça i a la competent en matèria d'agricultura, la qual els peritarà en presència dels possibles responsables i dels tècnics en matèria cinegètica. L'acta quedarà a disposició de les dues parts, per al procediment civil que se'n pugui derivar.

Article 51. Assegurança obligatòria

1. Tot caçador amb armes ha de concertar un contracte d'assegurança de responsabilitat civil que cobreixi el risc de danys a les persones amb motiu de l'exercici de la caça, d'acord amb les normes sectorials de l'Estat en matèria d'assegurances, sense perjudici d'assegurar qualssevol altres responsabilitats a l'empara de la legislació civil i penal.

2. No es permet la pràctica de la caça amb armes sense l'existència de l'esmentat contracte amb plenitud d'efectes.

CAPÍTOL IX DE L'ADMINISTRACIÓ I LA VIGILÀNCIA DE LA CAÇA

SECCIÓ 1a DE L'ADMINISTRACIÓ CINEGÈTICA

Article 52. Representació i competència

El Govern de les Illes Balears exercirà les seves competències per a l'aplicació d'aquesta llei a través de la conselleria competent en matèria de medi ambient, excepte les que, per a activitats concretes, s'atribueixen expressament a altres departaments.

Article 53. Consell Balear de Caça i consells insulars de caça

1. El Consell Balear de Caça i els consells insulars de caça s'adscriuen a la conselleria competent en matèria de caça en qualitat d'òrgans col·legiats assessors en matèria

cinètica, que han de ser oïts en tots aquells supòsits establerts a l'efecte en aquesta llei o en altres normes sectorials d'aplicació.

2. La seva composició i el seu règim de funcionament seran els que reglamentàriament es determinin.

Article 54. Comissió de caça major i homologació de trofeus²⁰

1. La Comissió de caça major i homologació de trofeus és un òrgan col·legiat amb participació social, adscrit al departament competent en matèria de caça del Consell de Mallorca, la funció del qual és fomentar la caça de cabra salvatge mallorquina i homologar els trofeus d'aquesta varietat i d'altres que li siguin sotmesos amb aquest objectiu.

2. La seva composició i el seu règim de funcionament seran els que determini reglamentàriament el conseller competent del Consell de Mallorca. La resta de consells insulars hi podran designar un vocal.

Article 55. De les entitats col·laboradores, associacions de caça i societats de caçadors

1. La conselleria competent en matèria de caça podrà atorgar la condició d'entitat col·laboradora a associacions o societats relacionades amb la caça o la fauna, amb les condicions que s'estableixin per resolució del conseller.

2. Les entitats col·laboradores gaudiran de preferència en la concessió de subvencions per al desenvolupament de les seves activitats.

3. La Federació Balear de Caça i les associacions de caçadors tenen el caràcter d'entitats col·laboradores amb la conselleria competent en matèria de caça, en matèries de gestió cinètica, conservació de les espècies de caça i de foment de la formació i les bones pràctiques cinètiques.²¹

4. Les societats de caçadors poden ser privades o locals. Les privades no tenen cap limitació específica i es regeixen per la normativa aplicable, amb caràcter general, en matèria associativa; i les locals han de tenir àmbit geogràfic relatiu a un municipi o a un nucli de població, caràcter no lucratiu i complir els requisits que s'estableixin reglamentàriament quant a l'organització i el funcionament.

5. Les societats locals de caçadors que compleixin les condicions a l'efecte establertes reglamentàriament per la conselleria competent en matèria de caça, tindran reconeguda la seva funció social i es beneficiaran de les ajudes que siguin establertes amb aquesta finalitat.

SECCIÓ 2a

DE LA POLICIA I LA VIGILÀNCIA DE LA CAÇA

Article 56. Autoritats competents i personal col·laborador²²

1. Les autoritats competents en matèria de policia i vigilància de caça tenen l'obligació de vetllar pel compliment efectiu dels preceptes de la llei present, de les disposicions que la desenvolupin i de la resta de la normativa aplicable en matèria cinètica, de denunciar les infraccions de què tinguin coneixement, així com de

²⁰ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

²¹ Apartat modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

²² Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

procedir al comís de les peces de caça i dels mitjans de caça utilitzats per a la seva comissió.

2. Les funcions de vigilància, inspecció i control de l'activitat cinegètica a les Illes Balears corresponen a l'administració competent en matèria de caça, mitjançant els seus agents de medi ambient, amb els guardes de camp i zeladors com a auxiliars dels primers, sense perjudici de les competències que corresponen als cossos i a les forces de seguretat.

3. La conselleria competent en matèria de caça pot habilitar per a aquestes funcions, a proposta de les respectives administracions, personal funcionari dels ajuntaments o dels consells insulars, que acrediti una formació específica en matèria cinegètica, en els termes establerts reglamentàriament.

4. Igualment, poden ser habilitats, per col·laborar amb el personal enumerat en els apartats anteriors, zeladors privats de caça, zeladors federatius de caça, així com qualsevol altre personal de vigilància de caça i protecció de la natura, degudament acreditat, d'acord amb la seva legislació específica i amb les prescripcions d'aquesta llei. Aquests zeladors no tenen la condició d'agents d'autoritat, i la seva competència es limita a l'àmbit dels terrenys en els quals estiguin habilitats.

5. En les denúncies formulades contra els presumptes infractors, les declaracions dels agents de l'autoritat tenen valor provatori en el seu àmbit d'actuació, sense perjudici de les proves que en la seva pròpia defensa puguin assenyalar o aportar els denunciats.

6. Els agents de l'autoritat amb els seus auxiliars, en l'exercici de les seves funcions de vigilància, inspecció i control i en el seu àmbit territorial d'actuació, poden identificar els practicants de les activitats objecte de regulació per la llei present i tenen dret d'accés a tot tipus de terrenys rurals, cinegètics o no cinegètics, tant tancats com oberts, sense avís previ, així com a les instal·lacions, recintes tancats, vehicles, recipients i qualsevol altre element relacionat amb les matèries regulades en aquesta llei, amb tots els elements auxiliars per al desenvolupament de la seva tasca. En el cas del domicili, l'accés es portarà a terme d'acord amb la legislació vigent.

Article 57. Zeladors privats de caça i zeladors federatius de caça

1. La conselleria competent en matèria de caça nomenarà i acreditarà zeladors privats de caça i zeladors federatius de caça, a proposta dels titulars de vedats de caça, refugis de fauna o zones de caça controlada i de la Federació Balear de Caça, respectivament, i prèvia superació de les proves d'aptitud corresponents, que seran determinades per disposició reglamentària.

2. Reglamentàriament, s'establiran les condicions per al nomenament i l'acreditació d'aquests zeladors, que es formalitzaran per mitjà del pertinent document oficial, que tindrà una vigència limitada i determinarà els terrenys per als quals serà vàlid.

3. Durant l'exercici de les seves funcions, els zeladors esmentats han de portar a sobre, a més del document acreditatiu del seu nomenament, els distintius del càrrec i els que identifiquin els terrenys on estiguin facultats per actuar, de conformitat amb la tipologia, les característiques i les condicions que reglamentàriament es determinin.

4. Els zeladors privats de caça i els zeladors federatius de caça són obligats a formular, tan prest com sigui possible, les denúncies pels fets presumptament constitutius d'infracció a la normativa vigent de caça que observin dins el seu àmbit territorial d'actuació, a aportar-ne proves o testimonis, així com a col·laborar amb els

agents de l'autoritat en matèria cinegètica, els quals tenen igualment el deure d'auxiliar-los en les seves funcions.

5. Els zeladors privats de caça i els zeladors federatius de caça queden sotmesos a la disciplina i la jurisdicció de la conselleria competent en matèria de caça, per la seva condició d'auxiliars d'aquesta en l'aplicació de la llei present.

Article 58. Exercici de la caça per part del personal de vigilància

1. Els agents de l'autoritat i els seus auxiliars no poden caçar durant l'exercici de les seves funcions.

2. No obstant això, poden dur a terme accions cinegètiques en les situacions especials previstes als articles 39 o 45, encomanades o autoritzades expressament per la conselleria competent en matèria de caça.

CAPÍTOL X DE LES INFRACCIONS I SANCIONS

SECCIÓ 1a DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 59. Procediment sancionador i competència

1. Les accions o omissions contràries al que es disposa en la llei present, tipificades en els articles 73 a 75, donen lloc a exigir responsabilitats per part de la conselleria competent en matèria de caça, sense perjudici de les que es puguin generar conforme al que es disposa a la legislació penal, civil o d'altra naturalesa.

2. La incoació i la instrucció dels expedients sancionadors per presumptes infraccions previstes a la llei present corresponen al servei competent en la matèria, i la seva resolució al director general competent en matèria de caça i pesca fluvial, de conformitat amb el procediment previst amb caràcter general per a l'administració de les Illes Balears, sense perjudici de la possible regulació reglamentària d'un procediment específic que desenvolupi aquesta llei.

3. La competència per a la imposició de sancions administratives referides a aquesta llei correspon al director general competent en matèria de caça i pesca fluvial.

Article 60. Suspensió del procediment administratiu

1. Quan una infracció pot ser constitutiva de delictes o falta sancionable penalment, s'han de traslladar immediatament al Ministeri Fiscal la denúncia o les actuacions administratives, i se suspèn aquestes fins al moment en què la resolució penal recaiguda adquireixi fermesa, sense perjudici de l'adopció per l'autoritat administrativa competent de les mesures cautelars que siguin procedents.

2. La sanció de l'autoritat judicial exclou la imposició de sanció administrativa pels mateixos fets.

3. En cas de no estimar-se l'existència de delictes o falta penal, s'ha de continuar la tramitació de l'expedient administratiu fins a la seva resolució basant-se, en el seu cas, en els fets que l'òrgan judicial competent hagi considerat provats.

4. La tramitació de diligències penals interromp la prescripció de les infraccions.

Article 61. Acció pública

1. És pública l'acció per a exigir davant les administracions públiques l'observança de l'establert a la llei present i a les disposicions que la desenvolupin i executin.

2. Als efectes de tramitar l'acció pública exercida pels particulars, aquests han de fonamentar suficientment els fets que suposin la infracció. Si l'administració, amb les diligències preliminars pertinents, considera que no existeixen proves suficients, s'arxivarà l'expedient.

Article 62. Registre d'infractors

1. Es crea el Registre d'infractors de caça i pesca fluvial de les Illes Balears, dependent de la conselleria competent en matèria de caça, en el qual s'han d'inscriure d'ofici les persones que hagin estat sancionades per resolució ferma, administrativa o judicial, en expedient incoat com a conseqüència de la infracció a les disposicions d'aquesta llei.

2. En aquest registre ha de figurar la següent informació: dades del denunciador, tipus d'infracció, la seva qualificació, data de la resolució sancionadora, sancions imposades i altres mesures adoptades com indemnitzacions, privació de llicència de caça i/o inhabilitació.

3. Els infractors la responsabilitat dels quals s'hagi extingit tindran dret a la cancel·lació dels seus antecedents i a ser donats de baixa d'ofici en el Registre d'infractors, quan s'hagin complert els requisits reglamentaris o bé hagi transcorregut el termini previst per a la reincidència.

4. L'organització i el funcionament del Registre d'infractors s'establirà per resolució del conseller competent en matèria de caça.

5. Les inscripcions i variacions que es produeixin en l'assentament del Registre d'infractors seran trameses al Registre Nacional d'Infractors de Caça i Pesca.

6. La conselleria competent en matèria de caça pot acordar mecanismes de coordinació amb altres comunitats autònomes per a l'efectivitat del Registre d'infractors, en termes de reciprocitat.

SECCIÓ 2a

TIPOLOGIA I PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS

Article 63. Infraccions administratives

Tota acció o omisió tipificada en aquesta llei que en vulneri les prescripcions i les disposicions és constitutiva d'infracció que genera responsabilitat administrativa, sense perjudici de la responsabilitat exigible en via penal, civil o d'un altre ordre.

Article 64. Classificació d'infraccions administratives

Les infraccions administratives previstes a la llei present es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 65. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions previstes a la llei present prescriuen: als tres anys, les molt greus; als dos anys, les greus; i als sis mesos, les lleus.

2. El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar des del dia en què la infracció s'ha comès. En el cas d'infraccions derivades d'una activitat continuada, la

data inicial del còmput és la del final de l'activitat o la de l'últim acte en què la infracció s'ha consumat.

Interromprà el termini de prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador. Aquest termini es reprendrà si l'expedient sancionador està paralitzat durant més de dos mesos per causa no imputable al presumpte responsable.

SECCIÓ 3a DE LES SANCIONS

Article 66. Sancions

La imposició de les sancions previstes en la llei present requereix la incoació i la instrucció del corresponent expedient sancionador, de conformitat amb el que disposa la legislació vigent d'aplicació.

Article 67. Graduació de sancions²³

1. La graduació de les sancions es du a terme tenint en compte els següents elements:

- a) Nocturnitat, excepte en els casos en què, de conformitat amb el que disposa la llei present, sigui constitutiva per si mateixa d'infracció administrativa.
- b) Caça en temps de veda, excepte en els casos en què, de conformitat amb el que disposa la llei present, sigui constitutiva per si mateixa d'infracció administrativa.
- c) Concurrència d'infraccions.
- d) Dany o perill causat a les espècies silvestres o als seus hàbitats i el seu grau de reversibilitat.
- e) Intencionalitat.
- f) La situació de risc generada per a persones o béns.
- g) Ànim de lucre il·lícit o benefici obtingut.
- h) Organització o agrupació per cometre la infracció i la realització d'actes amb l'objecte d'ocultar el seu descobriment.
- i) Resistència a l'autoritat.
- j) Ostentació de càrrec o funció que obligui a fer complir els preceptes d'aquesta llei.
- k) Comissió de la infracció a un espai natural protegit.
- l) Naturalesa i volum dels mitjans emprats per cometre la infracció, així com el nombre de peces capturades, introduïdes o amollades.
- m) Transcendència social.
- n) Penediment espontani.
- o) Col·laboració amb les autoritats per evitar mals majors.
- p) Reparació del dany causat abans de l'obertura de l'expedient.

2. En el cas de reincidència, l'import de la sanció que correspongui imposar s'incrementa en un 50 % de la seva quantia i, si es reincideix dues o més vegades, l'increment és del cent per cent. Es considerarà reincident el caçador que cometi una infracció en matèria de caça havent estat sancionat en ferm per una infracció prèvia en la mateixa matèria, i la sanció no hagi prescrit.

²³ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

3. Quan un sol fet sigui constitutiu de dues o més infraccions, s'imposarà la sanció que correspongui a la infracció de major gravetat en la meitat superior de la seva quantia o en grau màxim en cas de reincidència, estimant-se la concurrència amb les altres infraccions com un element a considerar en la graduació de la sanció a imposar. Quan en la comissió de la infracció hagin intervingut diferents persones i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascuna, respondran de forma solidària de les infraccions que hagin comès i de les sancions i indemnitzacions que, en el seu cas, s'imposin.

Article 68. Prescripció de les sancions

1. Les sancions derivades de les infraccions previstes a la llei present prescriuen: als tres anys, per a les infraccions molt greus; als dos anys, per a les infraccions greus; i a l'any, per a les infraccions lleus.

2. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar-se des del dia següent a aquell en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromp la prescripció la iniciació, amb el coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i torna a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més de dos mesos per causa no imputable a l'infractor.

Article 69. Reparació de danys i indemnitzacions

1. Les sancions són compatibles amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada per ell al seu estat original, així com la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats.

2. La quantia de les indemnitzacions aplicables serà determinada pel barem de valoracions de les espècies de fauna silvestre establert per la conselleria competent en matèria de caça, mitjançant resolució publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

3. Els titulars dels terrenys cinegètics poden sol·licitar de la conselleria competent en matèria de caça la reversió a favor seu de les indemnitzacions en els casos en què es considerin afectats directament pel dany produït.

Article 70. Comissos²⁴

1. Tota infracció a la llei present suposa el comís de les peces vives o mortes que fossin ocupades, així com de totes les armes, les arts materials, els mitjans o els animals vius que de forma il·lícita han servit per cometre el fet constitutiu d'infracció, sense perjudici de l'establert a l'apartat 4 del present article.

2. En el cas d'ocupació de peça viva, l'agent o l'auxiliar d'agent denunciant l'ha d'alliberar en el seu medi.

3. En el cas d'ocupació de peça morta i aprofitable, l'agent o l'auxiliar d'agent denunciant l'ha de lliurar a un centre benèfic, mitjançant rebut que s'ha d'incorporar a l'expedient.

4. Si es tracta de cans, fures, aus de falconeria, reclams de perdiu o altres animals similars, el comís se sotmet al règim exposat a continuació:

- a) Els cans utilitzats per cometre una infracció de caça podran ser comissats i disposats en una entitat d'acollida d'animals oficial o concertada, amb subjecció a les normes següents:

²⁴ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

- a.1. El rescat dels cans exigirà l'ingrés previ de 200 euros per unitat a favor de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sense perjudici de l'obligació addicional del propietari d'abonar al centre d'acollida l'import del cost de manteniment dels animals.
 - a.2. Transcorregut el termini de dos mesos des de la notificació de la resolució administrativa corresponent sense que s'hagin recollit els animals, aquests se cediran a una entitat d'acollida d'animals oficial o concertada, o podran ser sacrificats.
 - a.3. En els casos en què per motius de força major o impossibilitat material no es pugui procedir al comís dels cans, aquests es deixaran en poder del suposat infractor en qualitat de dipòsit, el qual es documentarà mitjançant rebut que s'adjuntarà a la denúncia. En aquests casos, la multa que hagi de correspondre per la comissió de la infracció s'incrementarà en 200 euros per animal utilitzat en la infracció.
- b) En aquells supòsits d'utilització de fures, aus de falconeria, reclams de perdiu o altres animals similars com a mitjà per cometre una infracció administrativa, els animals podran quedar en dipòsit del presumpte infractor, el qual es documentarà mitjançant rebut que s'adjuntarà a la denúncia. En aquests casos, la multa que hagi de correspondre per la comissió de la infracció s'incrementarà en 120 euros per animal utilitzat. Si els animals tenen un origen il·legal, l'expedient resoldrà el seu comís definitiu i establirà la destinació que se'ls donarà.
5. Quan les arts materials o els mitjans utilitzats per cometre la infracció són d'ús il·legal o excepcional seran destruïts o cedits a entitats científiques que en puguin fer ús legal, un cop han servit com a prova de la denúncia i la resolució de l'expedient sancionador sigui ferma.
6. En les resolucions dels expedients sancionadors es decidirà sobre la destinació dels comissos, i se n'acordarà la destrucció, l'alienació o la devolució als seus propietaris, en funció de les característiques d'aquests i de les circumstàncies de la infracció.

Article 71. Retirada, devolució d'armes i prohibició d'ús per a la caça²⁵

1. Els agents de l'autoritat procediran a la retirada de les armes i donaran rebut de la classe, la marca, el número i el lloc on es disposin, quan hagin servit per a cometre una infracció presumptament greu o molt greu.
2. Les armes, independentment del tipus d'infracció, s'hauran de comissar si el fet és la manca de qualsevol document relacionat amb l'arma o quan existeixi una situació de perill o risc per a les persones.
3. La negativa a lliurar l'arma, quan el presumpte infractor en sigui requerit, dóna lloc a denúncia davant el jutjat competent, als efectes establerts a la legislació penal.
4. Les armes, si són de tinença lícita, han de ser retornades d'acord amb els supòsits següents:
 - a) Quan la resolució recaiguda a l'expedient sigui absolutòria o quan s'acordi el sobreseïment o arxiu d'aquest. En qualsevol d'aquests casos, la devolució és gratuïta.

²⁵ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

- b) Quan s'hagi fet efectiva la sanció imposada, així com la possible indemnització, en els supòsits d'infracció. El rescat de l'arma requereix el pagament de la quantia de 100 euros.

No obstant això, l'instructor de l'expedient pot acordar, una vegada dictada la proposta de resolució, la devolució de l'arma si el presumpte infractor satisfà la quantia del rescat i presenta aval bancari que garanteixi l'import total de la sanció i la indemnització proposades.

5. A les armes comissades no recuperades pels seus propietaris, se'ls dona la destinació establerta a la legislació en la matèria.

6. Als efectes d'agilitar la tramitació dels expedients sancionadors i la devolució dels comissos, si s'escau, en el cas de no reincidents, una vegada iniciat l'expedient, l'administració competent en matèria de caça podrà efectuar la devolució de l'arma una vegada l'interessat hagi satisfet un rescat que no serà retornat de 300 euros per cada arma, sempre que no existeixin indicis d'infraccions molt greus. El no pagament per part de l'infractor dins el període voluntari de la sanció imposada suposarà el nou decomís de l'arma, que no serà retornada fins al tancament de l'expedient."

Article 72. Multes coercitives

Per tal d'aconseguir el compliment de les resolucions sancionadores, i de conformitat amb el que disposa la legislació de procediment administratiu comú, poden imposar-se, amb avís previ, multes coercitives amb lapses de temps suficients per complir l'ordenat, de durada no inferior a quinze dies hàbils, la quantia de les quals no ha de superar el límit màxim de 300 euros diaris per cadascuna.

SECCIÓ 4a DE LES INFRACCIONS I LA QUANTIA DE LES SANCIONS

Article 73. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus les contravencions als articles corresponents d'aquesta llei, les quals s'enumeren a continuació:

1. Utilitzar o permetre utilitzar esquers enverinats en un vedat de caça, de manera que ocasionin o puguin ocasionar la mort d'espècies catalogades com a amenaçades.
2. Destruir, fer caure, retirar, desplaçar, deteriorar, modificar o alterar intencionadament la senyalització cinegètica d'un vedat aliè, refugi o zona de caça controlada.
3. Caçar o destruir espècies amenaçades.
4. Caçar amb mitjans o procediments prohibits reglamentàriament per a la captura d'animals de caça pel seu caràcter massiu o no selectiu.
5. Disparar dins de zones de seguretat.
6. Caçar o portar armes o altres mitjans de caça preparats per al seu ús en espai natural protegit on estigui prohibit fer-ho o en refugi de fauna.
7. Caçar tenint retirada la llicència de caça o estant inhabilitat per sentència judicial o resolució administrativa ferma.
8. Incomplir, per part del titular, el pla tècnic d'un vedat intensiu en detriment dels seus recursos cinegètics o biològics. En aquest cas, el vedat pot ser tancat per un termini d'un any.

9. Transportar, comercialitzar o amollar peces de caça vives, inclosos els ous d'aus, sense autorització, si el seu valor comercial supera els 500 euros.
10. Instal·lar granges cinegètiques sense autorització, així com incomplir les condicions fixades i les obligacions a l'efecte establertes en la llei present, en detriment dels recursos cinegètics o biològics.
11. Comercialitzar peces de caça portadores de malalties epizoòtiques, incomplint les prescripcions d'aquesta llei i de la normativa aplicable en matèria de sanitat animal.
12. Cometre un fet qualificable com a greu, havent estat sancionat dues vegades en els darrers dos anys per infraccions greus a la llei present.
13. Participar en la comercialització, publicitar, organitzar, dur a terme, cooperar o promoure qualsevol acte conduent a caceres fraudulentes o il·legals, encara que no existeixi ànim de lucre, o no s'hagi consumat el fet material de cobrar la peça.²⁶

Article 74. Infraccions greus²⁷

Són infraccions greus les contravencions als articles corresponents d'aquesta llei que s'enumeren a continuació:

1. Caçar en època de veda.
2. Caçar amb procediments prohibits que no tinguin caràcter massiu o no selectiu.
3. Caçar o destruir espècies protegides no amenaçades.
4. Caçar sense tenir llicència de caça.
5. Caçar sense tenir contractada i vigent l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador.
6. Anellar o destorbar la nidificació d'espècies amenaçades sense autorització.
7. Atribuir-se indegudament la titularitat cinegètica d'un terreny cinegètic.
8. Incomplir les normes relatives a la senyalització dels terrenys cinegètics, d'acord amb l'establert reglamentàriament, si aquest incompliment afecta drets de tercers o l'ordenat aprofitament de la caça.
9. Caçar o autoritzar la caça sense tenir aprovat el corresponent pla tècnic de caça o no haver-ne satisfet la matrícula anual.
10. Incomplir les normes contingudes en el pla tècnic de caça d'un terreny cinegètic si aquest incompliment afecta drets de tercers o l'ordenat aprofitament de la caça.
11. Caçar o entrar amb armes o mitjans disposats per a la caça a un terreny no cinegètic o a un terreny cinegètic sense tenir l'autorització del titular.
12. Impedir l'entrada als terrenys cinegètics, impedir o dificultar les inspeccions o les actuacions dels agents de l'autoritat o dels seus auxiliars en l'exercici de les seves funcions.
13. Incomplir les normes contingudes en els plans comarcals d'ordenació cinegètica.
14. Practicar l'arruix de perdus en terrenys de zones de caça controlada, vedats socials o vedats públics.
15. Posseir, transportar o comercialitzar peces de caça mortes en temps de veda, sense poder-ne acreditar la seva procedència legítima o incomplint les

²⁶ Punt afegit per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

²⁷ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

- condicions establertes en aquesta llei, si el valor comercial d'aquestes supera els 100 euros.
16. Transportar i comercialitzar peces de caça que no pertanyin a les espècies cinegètiques declarades comercials, si el valor comercial d'aquestes supera els 100 euros.
 17. Transportar, comercialitzar o amollar peces de caça vives, inclosos els ous d'ocells, sense autorització, si el seu valor comercial és inferior a 500 euros i superior a 100 euros, o comercialitzar o fer publicitat d'ofertes de caça no ajustades a la normativa vigent.
 18. Incomplir les condicions administratives de les granges cinegètiques, si el fet no està tipificat com a infracció molt greu.
 19. Sol·licitar o posseir llicència de caça, o altres autoritzacions per a la pràctica de les diferents modalitats, estant inhabilitat per sentència judicial o resolució administrativa ferma o sol·licitar-la sense complir una sanció anterior per infracció a la normativa cinegètica.
 20. Caçar des de vehicles de qualsevol tipus, aeronaus, automòbils i embarcacions, com a llocs des d'on disparar.
 21. Caçar amb arma de foc en estat d'embriaguesa o sota la influència de substàncies estupefaents.
 22. No declarar, per part dels titulars, una epizootia o zoonosi en els terrenys cinegètics o incomplir les normes que es declari obligatòries per al seu control.
 23. Transportar en temps de veda armes de foc o altres mitjans de caça preparats per al seu ús sense estar-hi autoritzat.
 24. Atreure o arruixar la caça d'altri.
 25. Caçar a abeurades o a enllepolidors.
 26. Alterar, retirar o destruir els precintes o les marques reglamentaris de mitjans o animals de caça.
 27. Disparar en direcció a una zona de seguretat a la qual puguin arribar els projectils.
 28. No buidar l'arma en aproximar-se al caçador un agent de l'autoritat o els seus auxiliars.
 29. Caçar en els anomenats dies de fortuna.
 30. Caçar coloms missatgers o domèstics, portadors de marques visibles.
 31. Caçar amb arma de foc essent menor de 14 anys o menor d'edat no acompanyat. En aquest supòsit la responsabilitat recau en l'acompanyant, si n'hi ha, o en el responsable legal del menor.
 32. Allunyar-se més de 50 metres d'un menor d'edat que caci amb arma de foc, essent-ne el responsable.
 33. Falsejar dades personals a la sol·licitud de llicència de caça o d'autorització reglamentària.
 34. Capturar o recol·lectar ous o cries d'espècies cinegètiques o posseir-los sense poder-ne justificar la seva procedència, no essent infracció molt greu.
 35. Caçar servint-se d'animals, cavalleries, carros, remolcs o qualsevol altra classe de vehicles com a mitjans d'ocultació.
 36. Caçar sense autorització aus en època de nidificació, reproducció o cria o durant el seu trajecte vers els llocs de cria en el cas de les migratòries.

37. Caçar o transportar espècies protegides o peces de caça l'edat o el sexe de les quals, en cas que siguin notoris, no concordin amb els legalment permesos o no compleixin els requisits reglamentaris.
38. Caçar fora del període comprès entre mitja hora abans de la sortida del sol i mitja hora després de la seva posta, o una hora abans de la sortida del sol i una hora després que s'hagi posat en el cas del tord i les aus aquàtiques.
39. Caçar sense complir les mesures de seguretat aplicables a l'exercici de les diferents modalitats de caça per a una protecció adient de la integritat física dels participants o de tercers.
40. Destruir, deteriorar o alterar vivers, nius, caus i altres llocs de cria o refugi d'espècies cinegètiques.
41. Caçar essent agent de l'autoritat durant l'exercici de les seves funcions, excepte en els supòsits prevists en aquesta llei.
42. Incomplir les condicions establertes a les disposicions reguladores de les diferents modalitats de caça permeses o exercir qualsevol modalitat de caça no reconeguda en aquesta llei.
43. Falsejar les dades amb la finalitat d'obtenir autoritzacions excepcionals o incomplir les condicions que s'hi contenen.
44. Falsejar les dades contingudes en el corresponent pla cinegètic.
45. Practicar la caça amb qualsevol tipus d'arma per part d'observadors, batedors o secretaris, que assisteixin en qualitat de tals a arruixos de perdius.
46. Cometre un fet qualificable com a infracció lleu, havent estat sancionat dues vegades en els darrers dos anys per infraccions a aquesta llei.
47. Incomplir, en més del doble, el nombre màxim de captures previstes a l'ordre anual de vedes.
48. Tenir els cans de caça en condicions inadequades segons preveu la normativa sectorial vigent.

Article 75. Infraccions lleus²⁸

Són infraccions lleus les contravencions als articles corresponents d'aquesta llei que s'enumeren a continuació:

1. Caçar espècies no autoritzades, no específicament protegides.
2. Caçar en dia no hàbil en època hàbil de caça.
3. Incomplir la normativa d'un pla tècnic, vedat social o terreny de caça controlada, en aspectes que no afectin els drets de tercers o l'abundància de la caça.
4. Mantenir amb negligència lleu la senyalització o el compliment del pla tècnic d'un terreny cinegètic, sense incomplir la resolució anual de vedes.
5. Incomplir la normativa reguladora de la gestió dels refugis de fauna.
6. Incomplir la normativa de l'ordre o la resolució anual de vedes, en els màxims diaris de captures que s'hi estableixin.
7. Incomplir les condicions d'una autorització de la conselleria competent en matèria de caça o del titular d'un terreny cinegètic, regulada a la llei present.
8. Expedir, per part del titular cinegètic, autoritzacions que no compleixin el que reglamentàriament estigui establert o en contradicció amb el pla tècnic del vedat corresponent.
9. Impedir cobrar la caça en un terreny al caçador que hi tingui dret.

²⁸ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

10. Abandonar fundes de cartutxos al medi rural, així com usar o posseir munició de plom a zones humides.
11. Permetre la lliure circulació de cans a lloure en temps de veda, fora de camps d'entrenament o en qualsevol època en terrenys cinegètics o refugis de fauna, sense autorització del titular.
12. Incomplir les prescripcions d'aquesta llei en relació amb el registre, la identificació i la vacunació de cans.
13. Portar l'arma preparada per al seu ús, amb munició a la recàmera o al carregador, dins una zona de seguretat.
14. Caçar sense armes de foc en estat d'embriaguesa o sota la influència de substàncies estupefaents.
15. No presentar la memòria anual o la documentació del pla tècnic o del refugi de fauna en els terminis reglamentàriament establerts.
16. Incomplir les condicions de control de fauna, amb perjudici de les espècies silvestres.
17. Anellar espècies no amenaçades sense autorització, amb marques no homologades o incomplint les condicions amb què s'autoritzi aquesta activitat.
18. Caçar amb mitjans autoritzables, sense precinte quan sigui obligatori o sense posseir o portar la documentació preceptiva, essent-ne titular.
19. Incomplir la normativa relativa a la protecció dels cultius.
20. No comunicar la captura o la troballa d'una au anellada o d'un animal marcat.
21. Caçar sense portar a sobre la documentació preceptiva, essent-ne titular.
22. Posseir arts il·legals o animals de caça (fures, aus de falconeria o perdius de reclam) sense la preceptiva autorització o incomplint les condicions fixades en aquesta.
23. Caçar coloms domèstics no marcats, de color distint als salvatges.
24. Posseir o transportar peces de caça en condicions irregulars quan no constitueixi infracció greu o molt greu.
25. Transportar armes preparades per al seu ús en vehicles de qualsevol tipus, aeronaus, automòbils i embarcacions.
26. Incomplir les condicions d'una autorització de caça científica o de control d'una espècie.
27. Incomplir els requisits, les obligacions, les limitacions o les prohibicions establertes en aquesta llei, quan no sigui constitutiu d'infracció greu o molt greu.
28. Caçar amb la llicència de caça caducada en un període no superior als dos mesos.
29. Incomplir les condicions fixades per al control de predador amb gàbies trampa, quan d'aquest incompliment es derivi la mort de l'animal capturat o el seu dany injustificat.
30. Incomplir l'establert a la resolució anual de vedes i a la normativa de desenvolupament d'aquesta llei, quan no sigui constitutiu d'infracció greu o molt greu.

Les sancions corresponents a infraccions en aplicació dels apartats 2 i 6 d'aquest article es fixaran dins del terç superior de la quantia establerta.

Article 76. Quantia de les sancions de caça i inhabilitació per punts²⁹

1. Per la comissió de les infraccions de caça tipificades a la llei present s'imposen les sancions següents:

- a) Infraccions lleus, multa de 60 a 450 euros.
- b) Infraccions greus, multa de 451 a 2.000 euros i possible retirada de la llicència de caça, així com inhabilitació per obtenir-la durant un termini de fins a dos anys.
- c) Infraccions molt greus, multa de 2.001 a 20.000 euros i retirada de la llicència de caça, així com inhabilitació per obtenir-la durant un termini comprès entre dos i quatre anys.

2. La imposició de sancions a una mateixa persona, en virtut de sentència judicial o resolució administrativa ferma, per la comissió de dues o més infraccions molt greus en el termini de tres anys, suposa l'anul·lació de la llicència de caça i requereix, per obtenir-la de nou, transcorregut el termini previst a l'apartat 1.c) d'aquest article, la superació de les proves d'aptitud previstes a l'article 30 de la llei present.

3. Les sancions establertes per a les infraccions greus i molt greus imputables als titulars cinegètics, poden dur aparellades les següents sancions accessòries:

- a) Anul·lació del vedat.
- b) Pèrdua del certificat de qualitat previst a l'article 12.9 d'aquesta llei.
- c) Suspensió de l'activitat cinegètica per un termini màxim d'un any o durant un termini comprès entre dos i quatre anys, segons es tracti d'infraccions greus o molt greus, respectivament.

La suspensió de l'activitat cinegètica pot consistir en qualsevol de les següents mesures: inhabilitació temporal per comercialitzar peces de caça; suspensió de la resolució administrativa del vedat, així com de les autoritzacions o dels permisos concedits; i cloenda temporal d'instal·lacions quan es tracti de granges cinegètiques.

4. En cas d'infracció lleu per no portar documentació preceptiva a sobre durant l'exercici de la caça, essent-ne el titular, si aquest l'aporta abans de l'obertura de l'expedient, es podrà acordar per part de l'òrgan instructor la no obertura d'aquest.

5. L'obertura d'expedient per la captura o la mort d'espècies catalogades com a amenaçades implica la retirada preventiva de la llicència de caça, mentre es resol el procediment iniciat.

6. La retirada de llicència de caça, preventiva o ferma, s'ha de comunicar a la Delegació del Govern, als efectes pertinents en relació amb l'autorització governativa de tinença d'armes.

7. Les sancions s'han d'inscriure al Registre d'infractors i comunicar, si n'és el cas, a les autoritats cinegètiques de la comunitat autònoma on resideixi l'infractor, als efectes pertinents en relació amb la renovació de la llicència.

8. Els consells insulars, per via reglamentària, podran establir un sistema de penalització per punts per a la retirada de la llicència de caça i per als terminis d'inhabilitació per a obtenir-la, en relació amb les infraccions tipificades en la llei present.

²⁹ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

TÍTOL III DE LA PESCA FLUVIAL

CAPÍTOL I GENERALITATS

Article 77. Pesca fluvial

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per pesca fluvial l'acció exercida per les persones mitjançant l'ús d'arts o mitjans apropiats per capturar o matar els animals que habiten, de manera permanent o transitòria, a l'àmbit de les aigües insulars definides a l'article 2.c) de la llei present.

Article 78. Pescador

El dret a pescar correspon a tota persona que estigui en possessió de la llicència de pesca fluvial de les Illes Balears o equivalent, d'acord amb el que disposa l'article 88 d'aquesta llei; que no es trobi inhabilitada per sentència judicial o resolució administrativa ferma; i que compleixi la resta de requisits, als efectes establerts en aquesta llei i en les restants disposicions aplicables.

Article 79. Peces de pesca fluvial³⁰

1. Són espècies objecte de pesca fluvial i, per tant, es consideren peces de pesca fluvial, les declarades reglamentàriament a tal efecte per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

2. Les mides mínimes seran les definides a la normativa que desplegui el titular competent en matèria de pesca fluvial. Els exemplars que no hi arribin han de ser retornats immediatament a l'aigua després de la seva captura, a ser possible vius.

La mida dels peixos i crustacis és la definida a l'article 5 del Reglament CEE 3094/86, de 7 d'octubre.

CAPÍTOL II DE LES AIGÜES

Article 80. Classificació de les aigües

Als efectes d'aquesta llei, els cursos i les masses d'aigua fluvial es classifiquen de la següent manera:

1. Aigües lliures per a la pesca fluvial.
2. Aigües sotmeses a règim especial.

Article 81. Aigües lliures per a la pesca fluvial

1. Es consideren aigües lliures per a la pesca fluvial aquelles en les quals aquesta activitat es pot exercir amb l'únic requisit de trobar-se en possessió de llicència de pesca fluvial, vàlida i vigent, sense altres limitacions que les establertes a la llei present i a les disposicions que la desenvolupin.

2. Tenen la consideració d'aigües lliures per a la pesca fluvial totes aquelles que no estiguin sotmeses a règim especial.

³⁰ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

Article 82. Aigües sotmeses a règim especial

1. Constitueixen aigües sotmeses a règim especial les següents:
 - a) Vedats de pesca fluvial.
 - b) Aigües de domini privat.
2. Els accessos i límits practicables a les aigües sotmeses a règim especial estaran senyalitzats en la forma establerta reglamentàriament.

Article 83. Vedats de pesca fluvial

1. Es consideren vedats de pesca fluvial els cursos o les masses d'aigües insulars declarats com a tals per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial amb l'objectiu d'establir-hi un règim d'aprofitament sostenible dels seus recursos aquícoles.
2. La constitució dels vedats de pesca fluvial es pot promoure d'ofici per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial o a instància d'una altra administració o d'una societat esportiva de pesca legalment constituïda.
3. La gestió dels vedats de pesca fluvial pot dur-se a terme de forma directa per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial o en règim de concessió per qui n'hagi instat la declaració, amb els requisits que en aquest cas es determinin.

Article 84. Aigües de domini privat

La conselleria competent en matèria de pesca fluvial atorgarà les autoritzacions administratives per a l'aprofitament de la pesca fluvial en les aigües de domini privat, a instància dels seus titulars, en la forma i les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

CAPÍTOL III DE L'EXERCICI DE LA PESCA

SECCIÓ 1a DELS REQUISITS, LES LLICÈNCIES I ELS PERMISOS

Article 85. Ordre de pesca fluvial

La conselleria competent en matèria de pesca fluvial ha d'aprovar l'ordre de pesca fluvial, en virtut de la qual es determinin, com a mínim, els períodes i dies hàbils de pesca fluvial per a les diferents espècies de les Illes Balears, les modalitats d'aquesta i el nombre màxim de captures permeses, així com les limitacions generals en benefici de les espècies aquícoles i les mesures preventives de control aplicables, així com la vigència de l'ordre. L'aplicació i el detall d'aquesta seran determinats per resolució del conseller competent en matèria de pesca fluvial.

Article 86. Requisits per a l'exercici de la pesca fluvial

1. Per a l'exercici de la pesca fluvial a les Illes Balears, el pescador ha d'estar en possessió dels documents següents:
 - a) Llicència de pesca fluvial, vàlida i vigent, de conformitat amb les determinacions de la llei present.
 - b) Document acreditatiu de la identitat del pescador.
 - c) Document acreditatiu de l'autorització o del permís del titular del vedat o de les aigües de domini privat, si n'és el cas, per a practicar-hi la pesca fluvial.

- d) Qualsevol altres documents, permisos i autoritzacions exigibles en virtut de l'establert a la llei present.
2. El pescador ha de portar a sobre, durant l'acció de pescar, la documentació relacionada a l'apartat anterior.

Article 87. Llicències³¹

1. La llicència de pesca fluvial de les Illes Balears és el document personal i intransferible la tinença del qual és necessària per practicar la pesca fluvial a l'àmbit territorial d'aquesta comunitat autònoma.

2. La conselleria competent en matèria de pesca fluvial expedeix llicències de pesca fluvial a les persones que, no estant inhabilitades per a la seva obtenció, compleixin els requisits legalment exigits. Reglamentàriament s'establirà el procediment d'expedició, així com la classificació de les llicències de pesca fluvial.

3. Els imports aplicables per a l'expedició de les llicències i els permisos de pesca fluvial són fixats per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial i aprovats de conformitat amb la legislació autonòmica en matèria de taxes, preus públics i exaccions reguladores.

4. El període de validesa d'aquestes llicències és d'un any.

5. Els peticionaris de llicències de pesca que han estat sancionats per sentència judicial o resolució administrativa fermes com a infractors de la legislació en matèria de pesca fluvial, no poden obtenir ni renovar l'esmentada llicència sense haver complert les penes o satisfet les sancions imposades.

6. Les persones que acreditin la condició de pensionistes, majors de 65 anys o menors de 14, estan exemptes de la taxa per a l'obtenció de la llicència de pesca fluvial i dels permisos administratius per a la seva pràctica.

7. La conselleria competent en matèria de pesca fluvial pot establir acords amb d'altres comunitats autònomes per al reconeixement mutu de la validesa de les llicències de pesca fluvial expedides per ambdues administracions.

Article 88. Permisos

1. Per a l'exercici de la pesca en els vedats de pesca fluvial o les aigües de domini privat de les Illes Balears és necessari disposar de permís, exprés i per escrit, expedit pels titulars de la seva gestió, bé sigui la conselleria competent en matèria de pesca fluvial o bé les societats concessionàries, per delegació expressa d'aquella, segons es tracti.

2. Aquest permís és personal i intransferible i faculta el seu titular per a l'exercici de la pesca fluvial sota les condicions fixades a la mateixa autorització.

SECCIÓ 2a DELS MITJANS I LES MODALITATS DE PESCA FLUVIAL

Article 89. Utilització dels mitjans de pesca fluvial

1. Per a l'exercici de la pesca fluvial a les Illes Balears, únicament s'han d'utilitzar els arts i els mitjans materials reconeguts en aquesta llei i en les disposicions que se'n derivin.

³¹ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

2. Reglamentàriament, es detallaran els arts o els altres mitjans materials, la utilització dels quals requereixi autorització especial o no estigui permesa sense haver estat prèviament contrastats per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial mitjançant els corresponents precintes. A aquests efectes i d'igual manera, s'establiran les normes d'homologació i contrast aplicables.

Article 90. Procediments prohibits per a la captura d'animals de pesca³²

1. Amb caràcter general, queda prohibida la tinença, la utilització i la comercialització de tots els procediments massius o no selectius per a la captura o la mort dels animals de pesca, en particular els verins o les trampes, així com de tots aquells que puguin causar localment la desaparició de les poblacions d'una espècie.

2. Queden prohibits els següents procediments per a la captura d'animals de pesca fluvial:

- a) Qualsevol tipus de xarxa, morenell o salabre, amb excepció de les destinades exclusivament a la captura de l'anguila o el cranc de riu, o el salabre per a la gambeta en el cas de professionals.
- b) Aparells electrocutants o paralitzants, fonts lluminoses artificials, substàncies tòxiques, paralitzants, tranquil·litzants, desoxigenants, atractius o repulsius, així com els explosius.
- c) Qualsevol procediment que impliqui la instal·lació d'obstacles o barreres de fusta, pedra, malles o qualsevol altre material o l'alteració de llits o cabals amb l'objecte de facilitar la pesca, amb les excepcions establertes en aquesta llei. Han de ser destruïts els existents en l'actualitat, sense que pugui al·legar-se cap dret sobre aquests, donat el caràcter abusiu que revesteixen. S'exceptuen d'aquesta disposició els corrals existents a l'Albufera des Grau, pel seu valor etnològic, sense que es pugui pescar a les seves boques o al seu interior.
- d) Ganxos, tridents, fitores, arpons, gambins, ralls, mànigues, palangres, robadores i llences.
- e) Els peixos vius com a esca, així com grumejar abans o durant la pesca, excepte per a la pesca de ciprínids, per a la qual cosa es requerirà autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.
- f) La pràctica de la pesca subaquàtica en aigües insulars.

Article 91. Morenells per a anguila

1. La pesca d'anguila amb morenell requereix autorització especial de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial i queda limitada a tres aparells per pescador, excepte el que es disposa en el punt 4.

2. La dimensió mínima de malla és de 20 mil·límetres de costat i els arts han de ser precintats, amb identificació del seu propietari, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

3. Els morenells poden adossar-se a xarxes o barreres que condueixin les anguilles a l'art de pesca, sempre que no ocupin més de la meitat del canal o la sèquia i que tinguin una malla superior als 20 mil·límetres.

4. En el cas de pescadors professionals d'anguila, el nombre i les característiques dels arts de pesca es fixaran en cada cas per la conselleria competent en matèria de

³² Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

pesca fluvial en funció de l'avaluació de les possibilitats d'extracció d'aquesta espècie a les masses d'aigua on s'hagin de dur a terme les captures.

Article 92. Ús de la canya³³

1. En la modalitat de pesca amb canya, cada pescador no pot utilitzar-ne alhora més de dues i sempre que es trobin a l'abast de la seva mà. S'entén a l'abast de la mà quan la separació entre elles sigui inferior a dos metres.

2. El nombre màxim d'hams per ginya és de tres.

3. Com a elements auxiliars, únicament s'autoritza l'ús del salabre i de ganxo per a l'extracció de peixos, i de vivers per mantenir els peixos vius.

Article 93. Embarcacions

1. L'ús d'embarcacions per a la pesca en aigües insulars de les Illes Balears requereix prèvia autorització específica de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial i queda reservada a professionals en els casos de pràctiques i ús d'aparells tradicionals, degudament justificats.

2. Tota embarcació utilitzada per a la pràctica de la pesca fluvial ha de trobar-se degudament inscrita i matriculada per a aquesta finalitat en el registre administratiu corresponent.

SECCIÓ 3a DE LES LIMITACIONS I PROHIBICIONS EN BENEFICI DE LA PESCA FLUVIAL

Article 94. Prohibicions en benefici de la pesca fluvial

Amb caràcter general i tenint en compte les excepcions previstes en aquesta llei, queda prohibit:

1. Pescar en època de veda o dia no hàbil.

2. Posseir, fer circular, comercialitzar o consumir productes de pesca vedada que es consideren fraudulents, excepte aquells de la pesca dels quals estigui permesa tot l'any i els procedents d'establiments d'aqüicultura autoritzats, sempre que se n'acrediti l'origen, mitjançant la documentació legalment i reglamentàriament establerta.

3. Pescar fora del període comprès entre una hora abans de la sortida del sol i una hora després de la seva posta.

4. Apallissar les aigües, llançar pedres i espantar de qualsevol manera els peixos, per obligar-los a fugir en direcció als arts propis o perquè no caiguin en els aliens.

5. Pescar a mà o amb arma de foc i colpejar les pedres que serveixen de refugi als peixos.

6. Reduir arbitràriament el cabal de les aigües, alterar cursos i destruir la vegetació aqüícola.

7. Usar qualsevol altre procediment de pesca declarat nociu o fins i tot algun mitjà lícit, quan es consideri perjudicial a un tram determinat, segons norma a l'efecte de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

8. Pescar en localitats, en horaris o amb mètodes prohibits o que requereixen autorització especial, sense ser-ne titular, o no portar-la a sobre.

³³ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

9. Posseir, fer circular, comercialitzar o consumir exemplars que no arribin a la mida mínima establerta per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial per a cada espècie.

10. Transportar peixos i crancs vius, així com els seus ous, amb destinació a qualsevol punt de les Illes Balears sense la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

11. Pescar sense estar en possessió de la documentació preceptiva a l'efecte o no portar-la a sobre.

12. Aprofitar amb abús i desordre les espècies aqüícoles existents en qualsevol massa d'aigua insular.

13. Incomplir qualsevol altre precepte o limitació d'aquesta llei o els que per al seu desenvolupament es fixin reglamentàriament.

Article 95. Mesures de conservació

La conselleria competent en matèria de pesca fluvial pot establir prohibicions i limitacions a la pesca fluvial en aigües insulars, amb els mètodes, en les èpoques o en localitats on aquestes mesures siguin convenients per motius de conservació.

CAPÍTOL IV DE LA PISCICULTURA I L'AQÜICULTURA

Article 96. Transport i comercialització de peces de pesca fluvial

1. La producció d'ous o semen d'espècies aqüícoles, peixos, crancs i altres organismes aquàtics vius, així com el seu comerç amb destinació a la reproducció, la cria o la repoblació de masses d'aigua, només poden realitzar-se en els establiments de piscicultura o aqüicultura autoritzats per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

2. El transport d'ous, semen, peixos o crancs vius a les Illes Balears, amb independència de les restants guies sanitàries i autoritzacions d'altre tipus, requereix d'autorització expedida per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial en la qual figuri, com a mínim, l'espècie a la qual pertanyin, la seva quantitat, procedència i destinació.

3. Durant el període de veda, en el territori de les Illes Balears queda prohibida la tinença, el transport, el comerç i el consum de les espècies vedades, si no s'acompanya la documentació acreditativa de la seva legítima procedència.

Article 97. Autoritzacions excepcionals per al control d'espècies

1. Excepcionalment, amb la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, poden quedar sense efecte les prohibicions establertes a l'article 94, si no hi ha una altra solució satisfactòria i hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Si de l'aplicació de la prohibició se'n deriven efectes perjudicials per a la salut i la seguretat de les persones.
- b) Si de l'aplicació de la prohibició se'n deriven efectes perjudicials per a les espècies protegides.
- c) Per prevenir perjudicis importants en la pesca i en la qualitat de les aigües.

- d) Per a fins d'investigació, de repoblació, de reintroducció, així com per a la cria en captivitat orientada als fins esmentats.
- e) Per permetre, en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius i tradicionals, la captura, la retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies no catalogades, en petites quantitats i amb les limitacions necessàries per garantir-ne la conservació.
- f) Per protegir la flora i la fauna.
- g) Per combatre malalties o epizooties que afectin les espècies aquícoles.

2. L'autorització administrativa prevista a l'apartat anterior ha de ser motivada i especificar:

- a) Les espècies a què es refereixi.
- b) Els mitjans, les instal·lacions o els modes de captura o mort autoritzats i els seus límits, així com el personal qualificat.
- c) Les condicions de risc i les circumstàncies de temps i lloc.
- d) Els controls que s'exerciran.
- e) L'objectiu o la raó de l'acció.
- f) El termini durant el qual es podran dur a terme les captures o retencions.

3. El mètode o el mitjà autoritzat ha de ser proporcionat a la finalitat perseguida.

4. En qualsevol cas, finalitzada l'acció, la persona autoritzada ha de presentar a la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, en el termini que a l'efecte se li indiqui, la informació sobre els resultats obtinguts, el nombre d'exemplars capturats i totes aquelles circumstàncies d'interès que s'hagin produït.

Article 98. Repoblacions piscícoles

1. Els cursos i les masses d'aigua de les Illes Balears, en l'àmbit de la llei present, poden ser objecte de repoblació piscícola per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial o, prèvia autorització, pels gestors de les aigües o les societats concessionàries que ho sol·licitin, quan es tracti d'un vedat de pesca fluvial o d'aigües de domini privat.

2. L'esmentada autorització només es podrà atorgar per a la repoblació d'espècies pròpies de les Illes Balears, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 99. Establiments d'aqüicultura fluvial

1. Es considera establiment d'aqüicultura fluvial aquell que té per objecte la producció, el cultiu, l'explotació, l'estudi o l'experimentació de les espècies aquícoles d'aigua dolça. La instal·lació d'establiments d'aqüicultura fluvial queda sotmesa a la prèvia autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, la qual limitarà reglamentàriament les espècies objecte de cultiu per impedir les invasions biològiques de les aigües insulars.

2. Amb independència de les concessions i autoritzacions necessàries per a la seva instal·lació i per a la utilització dels recursos hidràulics, l'explotació industrial de la pesca fluvial en establiments d'aqüicultura i en viviers de peixos, requereix la prèvia i expressa autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, que l'atorgarà sempre que no suposi un risc per a la qualitat de les aigües o per a les espècies de flora i fauna presents en aquestes, podent establir les prevencions o condicions que ho garanteixin, de conformitat amb el que en cada cas es determini.

3. Els establiments d'aqüicultura fluvial degudament autoritzats queden obligats a no cultivar més espècies o varietats que les autoritzades en cada cas per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial. La producció, l'expedició o la venda de productes d'aqüicultura, no inclosos en l'autorització corresponent per a cada establiment, són prohibides.

4. El cultiu d'espècies exòtiques sols és permès amb les garanties establertes en cada cas per evitar l'arribada d'aquestes espècies a les aigües insulars. La conselleria competent en matèria de pesca fluvial pot limitar el comerç en viu d'espècies potencialment invasores de les aigües insulars.

5. Els titulars d'aquests establiments tenen l'obligació de portar un llibre de registre en el qual han de constar les dades que reglamentàriament es determinin.

6. Els establiments de piscicultura i aquicultura s'han de sotmetre als controls sanitaris i piscícoles que s'estableixin, permetent l'accés i facilitant el treball del personal dels organismes competents en matèria de pesca fluvial.

CAPÍTOL V

DE LA PROTECCIÓ, LA CONSERVACIÓ I L'APROFITAMENT DELS RECURSOS I HÀBITATS AQUÍCOLES

Article 100. Éssers perjudicials

La conselleria competent en matèria de pesca fluvial ha d'estudiar i posar en pràctica els mitjans adients per extirpar tots els éssers que es considerin perjudicials de les aigües insulars; i són obligats les corporacions, les entitats i els particulars en les seves aigües a coadjuvar en aquestes campanyes, així com les societats concessionàries de vedats de pesca fluvial, d'acord amb les normes que se'ls donin per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

Article 101. Contaminació d'aigües

1. Queda prohibit alterar la condició natural de les aigües amb qualsevol tipus de producte o residu contaminant o abocar-hi materials o substàncies nocives que danyin els ecosistemes fluvials, especialment la fauna aquícola, i es consideren com a tals tots aquells que generin una alteració lesiva de les condicions físiques, químiques o biològiques dels cursos o de les masses d'aigua insulars.

2. Els propietaris de les instal·lacions industrials queden obligats a implantar els dispositius necessaris per anul·lar o disminuir els danys que a la riquesa biològica de les aigües insulars puguin causar-se.

Article 102. Alteració de fons i marges

1. Per modificar la composició de la vegetació arbustiva o herbàcia de les voreres i els marges en les seves zones de servituds de les aigües públiques, dels embassaments dels pantans, dels canals i de les albuferes, així com per extreure plantes aquàtiques o àrids, es necessita comptar amb l'autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

2. Així mateix, es prohibeix aixecar o treure fora dels cursos o de les masses d'aigua les pedres i els materials dels seus fons, en quantitat susceptible de perjudicar la capacitat biogènica del medi, excepte amb l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

Article 103. Reixes

1. A tota obra de presa d'aigua, com canals, sèquies i cursos de derivació per a qualsevol aprofitament, els propietaris o concessionaris d'aprofitaments hidràulics són obligats a col·locar i mantenir en bon estat de conservació i funcionament, comportes de reixa que impedeixin l'accés de la població piscícola als esmentats corrents de derivació, siguin de domini públic o privat.

2. La conselleria competent en matèria de pesca fluvial és l'encarregada de fixar l'emplaçament i les característiques d'aquest tipus d'instal·lacions.

Article 104. Aprofitament hidràulic

1. Els concessionaris d'aprofitaments hidràulics són obligats a deixar circular el cabal mínim necessari que permeti garantir l'evolució natural de les poblacions de les espècies objecte de pesca.

2. Quan els concessionaris d'aprofitaments hidràulics considerin necessari esgotar o reduir notablement el volum d'aigua d'embassaments, de canals o d'obres de derivació, ho han de notificar, amb una antelació mínima de quinze dies, a la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, perquè aquesta pugui adoptar les pertinents mesures de protecció a la pesca existent en les masses i conduccions d'aigües esmentades, i queden obligats els concessionaris a complir i realitzar, exclusivament a càrrec seu, totes les determinacions i actuacions que a l'efecte s'estableixin. Igualment, els concessionaris són responsables dels danys i perjudicis ocasionats.

Article 105. Èpoques³⁴

1. Es prohibeix pescar durant l'època de veda a totes les aigües insulars de les Illes Balears, que serà la que s'estableixi reglamentàriament per a cada espècie o grup d'espècies.

2. No obstant el disposat a l'apartat anterior, s'autoritza la pesca durant tot l'any de les espècies que no siguin objecte de vedes, excepció feta de les establertes per a espècies marines que penetren a les aigües insulars, fixades per la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, que s'hi han d'aplicar igualment.

Article 106. Distàncies³⁵

1. Quan es tracti de la pesca amb canya, s'ha de respectar entre els pescadors una distància de 10 metres com a regla general, a no ser que els pescadors implicats estiguin d'acord a reduir aquesta distància. L'administració competent en matèria de pesca fluvial pot ampliar aquesta distància en les localitats i en les èpoques on sigui convenient, per motius de conservació.

2. Queda prohibit pescar als dics o a les preses, així com als passos i a les comportes, i a una distància menor de 20 metres d'aquests, llevat d'autorització concedida per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial, on es fixin els trams que comprenen l'esmentada autorització.

³⁴ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

³⁵ Article modificat per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

CAPÍTOL VI DE L'ADMINISTRACIÓ I LA VIGILÀNCIA DE LA PESCA FLUVIAL

SECCIÓ 1a GENERALITATS

Article 107. Disposicions generals

En relació amb la representació, la competència, les autoritats competents i els procediments administratius s'ha d'estar al que disposen els articles 52, 56 a 70 i 72 de la llei present, que s'apliquen també a la pesca fluvial.

Article 108. Societats de pescadors

Als efectes d'aquesta llei poden constituir-se societats esportives col·laboradores de la conselleria competent en pesca fluvial en aquesta matèria, amb les condicions que s'estableixin per resolució del conseller.

SECCIÓ 2a DE LES INFRACCIONS DE PESCA FLUVIAL

Article 109. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus les enumerades a continuació:

1. Destruir, fer caure, retirar, desplaçar, deteriorar, modificar o alterar de manera intencionada la senyalització d'un vedat de pesca fluvial o d'aigües de domini privat.
2. Pescar tenint retirada la llicència de pesca fluvial o estant inhabilitat per sentència judicial o resolució administrativa ferma.
3. Instal·lar i posar en funcionament establiments d'aqüicultura sense autorització, així com incomplir-ne les condicions o les obligacions generals establertes en la llei present.
4. Introduir, alliberar, transportar o comercialitzar peces de pesca portadores de malalties epizootiques.
5. Efectuar repoblacions o alliberar espècies aquàtiques invasores, en nombre o circumstàncies que en facin possible la reproducció.
6. Alterar permanentment les condicions naturals d'una massa d'aigua de forma que perjudiqui la fauna piscícola, en provoqui mortaldats o pugui provocar-ne.
7. Comerciar o posseir per al comerç productes de pesca fluvial obtinguts il·legalment.
8. No respectar el cabal mínim que permeti garantir l'evolució natural de les poblacions de les espècies objecte de pesca.
9. No notificar a la conselleria competent en matèria de pesca fluvial o fer-ho sense l'antelació deguda, l'esgotament o la reducció notable del volum d'aigua d'embassaments, canals o obres de derivació on existeixi població aqüícola, o incomplir les determinacions i actuacions que a l'efecte s'estableixin per al salvament de les espècies aqüícoles o la seva repoblació, una vegada recuperats els cabals.
10. Cometre més de dues infraccions greus en el termini de dos anys. En aquest cas, la tercera i les següents seran considerades molt greus.

Article 110. Infraccions greus

Són infraccions greus les que s'enumeren a continuació:

1. Alterar de manera greu l'hàbitat d'espècies silvestres pròpies de les aigües insulars.
2. Pescar en època de veda o fora de l'horari autoritzat.
3. Pescar amb procediments prohibits.
4. Pescar espècies protegides.
5. Atribuir-se indegudament la titularitat d'un vedat de pesca fluvial o d'aigües de domini privat als efectes prevists en aquesta llei.
6. Incomplir les normes relatives a la senyalització de les aigües sotmeses a règim especial, d'acord amb l'establert reglamentàriament, si aquest incompliment afecta drets de tercers.
7. Impedir l'entrada o les inspeccions dels agents de l'autoritat o dels seus auxiliars o dificultar-ne les actuacions, en l'exercici de les seves funcions.
8. Posseir, transportar o comercialitzar peces de pesca de mida reglamentària en època de veda o, en qualsevol època, de mida inferior a l'establerta en cada cas, excepte que procedeixin, en ambdós supòsits, d'establiments d'aqüicultura degudament autoritzats i pugui acreditar-se'n la procedència i la sanitat mitjançant la documentació corresponent.
9. Posseir, transportar o comercialitzar ous, semen, peces de pesca o d'altres espècies aquícoles sense autorització o incomplint les condicions d'aquesta o d'altres normes aplicables.
10. Sol·licitar o posseir llicència de pesca fluvial estant inhabilitat per sentència judicial o resolució administrativa ferma o sense haver complert una sanció anterior.
11. Pescar sense llicència de pesca fluvial en vigor o sense permís en un vedat de pesca.
12. No declarar, per part dels titulars d'establiments d'aqüicultura, una epizoòtia o zoonosi que pugui afectar la fauna o incomplir les normes que es declari obligatòries per al seu control.
13. Alterar, retirar o destruir els precintes o les marques reglamentàries de mitjans o animals de pesca.
14. Falsejar dades personals en la sol·licitud de llicència de pesca fluvial o en les autoritzacions regulades per la llei present.
15. Pescar essent personal de vigilància, durant l'exercici de les seves funcions, excepte en els supòsits prevists en aquesta llei.
16. Incomplir les condicions de la llei present contingudes en autoritzacions administratives.
17. Incomplir per part de les societats esportives de pesca, concessionàries de vedats de pesca fluvial, les disposicions reglamentàriament regulades per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.
18. Efectuar repoblacions o alliberaments no autoritzats, excepte els supòsits prevists com a infracció molt greu.
19. Pescar amb procediments permesos sense autorització, essent aquesta obligatòria.
20. Incomplir les instruccions sobre reixes i eliminació d'éssers perjudicials, en els terminis i les condicions establerts per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.

21. Pescar amb més de dues canyes, més de tres hams per canya o amb més del doble de morenells dels legalment permesos.
22. Incomplir les condicions particulars dictades per la conselleria competent en matèria de pesca fluvial als establiments d'aqüicultura.
23. Pescar utilitzant embarcacions no inscrites i matriculades per a aquesta finalitat en el registre administratiu corresponent.
24. Pescar a mà o amb arma de foc i colpejar les pedres que serveixen de refugi els peixos.
25. Cometre més de dues infraccions lleus en el termini de dos anys. En aquest cas, la tercera i les següents seran considerades greus.
26. No restituir a l'aigua les peces la captura de les quals no es derivi de la simple mossegada de l'esca, sinó de l'enganxada de l'ham a qualsevol altra part del cos del peix.³⁶

Article 111. Infraccions lleus

Són infraccions lleus les enumerades a continuació:

1. Pescar espècies no autoritzades, no específicament protegides.
2. Mantenir amb negligència lleu la senyalització d'un vedat de pesca fluvial o d'aigües de domini privat.
3. Incomplir la normativa de pesca fluvial en els màxims diaris de captures que s'hi estableixin.
4. Incomplir les condicions d'una autorització de la conselleria competent en matèria de pesca fluvial regulada a la llei present, excepte en aquells supòsits específics en els quals l'esmentat incompliment sigui constitutiu d'infracció greu o molt greu.
5. Pescar amb mitjans autoritzables, sense precinte quan sigui obligatori o sense portar la documentació preceptiva, essent-ne titular.
6. Pescar sense respectar les distàncies amb un altre pescador, o a preses i comportes, als efectes establertes.
7. Alterar les condicions naturals d'una massa d'aigua de forma localitzada que pugui espantar o perjudicar la fauna piscícola, sense provocar la seva mort.
8. Abandonar residus, alterar la vegetació de les vores o els fons o remoure el fons d'una massa d'aigua.
9. Pescar amb dues canyes sense tenir-les a l'abast de la mà.
10. Posseir arts de pesca prohibits, en disposició de ser emprats, sense registre previ a la conselleria competent en matèria de pesca fluvial.
11. Pescar amb més de tres morenells, sense duplicar aquesta quantitat.
12. Pescar on existeixen diverses espècies que puguin ser capturades amb un mateix aparell, quan alguna d'elles estigui vedada per a la pesca fluvial.
13. No restituir immediatament a les aigües les peces capturades de mides inferiors a les establertes o d'espècies no declarades objecte de pesca.
14. Incomplir els requisits, les obligacions, les limitacions o les prohibicions establertes en aquesta llei, quan no sigui constitutiu d'infracció greu o molt greu.

³⁶ Lletre afegida per la Llei 6/2007, de 27 de desembre, esmentada en la nota 1.

SECCIÓ 3a DE LES SANCIONS DE PESCA FLUVIAL

Article 112. Sancions de pesca fluvial

1. Per la comissió de les infraccions de pesca fluvial tipificades a la llei present s'imposaran les sancions següents:

- a) Infraccions lleus, multa de 60 a 100 euros.
- b) Infraccions greus, multa de 101 a 600 euros i retirada de la llicència de pesca fluvial, així com inhabilitació per obtenir-la durant un termini màxim d'un any.
- c) Infraccions molt greus, multa de 601 a 6.000 euros i retirada de la llicència de pesca fluvial, així com inhabilitació per obtenir-la durant un termini comprès entre un i dos anys.

2. Les sancions establertes a l'apartat anterior per a les infraccions greus i molt greus que siguin imputables als titulars de la gestió de les aigües sotmeses a règim especial o d'establiments d'aqüicultura, poden dur aparellades les següents sancions accessòries:

- a) Rescissió de la concessió del vedat o anul·lació de l'autorització de les aigües de domini privat per a la pràctica de la pesca.
- b) Suspensió de l'activitat de pesca fluvial per un termini màxim d'un any o durant un termini comprès entre dos i tres anys, segons es tracti d'infraccions greus o molt greus, respectivament.

La suspensió de l'activitat de pesca fluvial pot consistir en qualsevol de les següents mesures: inhabilitació temporal per comercialitzar peces de pesca; suspensió de la concessió administrativa del vedat, així com de les autoritzacions o dels permisos concedits; cloenda temporal d'instal·lacions, quan es tracti d'establiments d'aqüicultura, que tindrà una duració de sis mesos en el cas d'infraccions greus, i d'entre sis mesos i un any en el cas d'infraccions molt greus.

Article 113. Del procediment sancionador³⁷

Serà d'aplicació en matèria de pesca fluvial el disposat en matèria sancionadora a les seccions primera, segona i tercera del capítol X d'aquesta llei, tenint en compte l'especial aplicació en la matèria de pesca fluvial.

DISPOSICIONS ADDICIONALS³⁸

Disposició addicional primera. Actualització de les sancions

El Consell de Govern de les Illes Balears pot actualitzar, mitjançant decret, la quantia de les sancions previstes en aquesta llei, de conformitat amb l'evolució dels índexs de preus al consum (o, si n'és el cas, de qualsevol altre índex que els substitueixi).

Disposició addicional segona. Registre de societats³⁹

Sense contingut

³⁷ Article afegit per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

³⁸ Veure disposicions addicionals de la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

³⁹ Disposició sense contingut per la Llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.

Disposició addicional tercera. Excepció a l'aplicació de l'article 13.5 d'aquesta llei

Als vedats situats a les zones de muntanya on es desenvolupi, exclusivament, la caça tradicional de filats en coll i que tinguin més d'un 30 per cent del seu terreny amb pendents iguals o superiors al 35 per cent, se'ls podrà exonerar del compliment del que disposa l'article 13.5.

Disposició addicional quarta. Refugis

Els refugis de caça existents a l'entrada en vigor d'aquesta llei a l'àmbit de les Illes Balears queden requalificats com a refugis de fauna.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Consell Balear i consells insulars de caça

Fins al desenvolupament reglamentari del Consell Balear de Caça i dels consells insulars de caça, continuen vigents els decrets 95/2002, de 12 de juliol, pel qual es regulen el Consell Balear de Caça i els consells insulars de caça, i 65/2005 de 10 de juny, que el modifica.

Disposició transitòria segona. Terrenys gestionats d'aprofitament comú

S'estableix un termini de tres anys per a la redacció i l'aprovació dels plans d'aprofitament cinegètic dels actuals terrenys d'aprofitament comú, durant el qual s'hi podrà practicar la caça amb les limitacions que hi estableixi la normativa dictada a l'efecte per la conselleria competent en matèria de caça.

Disposició transitòria tercera. Vedats de caça i zones de caça controlada

1. Es manté la vigència dels vedats declarats a les Illes Balears a l'entrada en vigor d'aquesta llei, que quedaran requalificats d'ofici com a vedats particulars, socials o intensius, en funció del pla cinegètic del qual disposin.

2. Es manté la vigència de les zones de caça controlada declarades a les Illes Balears abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició transitòria quarta. Plans tècnics de caça

Els plans tècnics de caça aprovats abans de l'entrada en vigor de la llei present són vigents fins al termini que en cadascun es preveu.

Disposició transitòria cinquena. Granges cinegètiques i establiments d'aqüicultura

Les granges cinegètiques i els establiments d'aqüicultura han d'adaptar-se a la regulació de la llei present en el termini màxim d'un any, comptat des de la data d'entrada en vigor d'aquesta, sense perjudici que la seva activitat comercial hagi d'observar les disposicions corresponents des de la seva entrada en vigor.

Disposició transitòria sisena. Senyalització

Mentre no es desenvolupin les disposicions reglamentàries relatives a la senyalització dels terrenys de caça o pesca fluvial, seran d'aplicació les disposicions específiques vigents en el moment de l'aprovació de la llei present.

Disposició transitòria setena. Llicències⁴⁰

Les llicències de caça i de pesca fluvial atorgades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei present, mantenen la seva validesa fins a la data d'acabament del seu període de vigència.

Disposició transitòria vuitena. Expedients sancionadors

Els expedients sancionadors en tramitació a l'entrada en vigor de la llei present es regeixen per la normativa vigent aplicable en el moment de cometre la infracció i, en tot cas, per aquelles disposicions més favorables per a l'infractor.

Disposició transitòria novena. Vigència normativa

Mantenen la seva vigència totes aquelles disposicions reglamentàries que regulen matèries objecte de la llei present i no s'hi oposen i, expressament, les següents: Resolució de la Direcció General de Montes, Caza y Pesca Fluvial de 1 de abril de 1971, per la que se dan normas para la señalización de terrenos de régimen cinegético especial; Ordre del conseller d'Agricultura i Pesca, de 30 de novembre del 1990, per la qual s'estableix la valoració cinegètica de les peces de caça i espècies de la fauna silvestre en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears; Decret 27/1992, de 3 de juny, pel qual es regula la caça del tord amb el sistema tradicional de filats en coll; Ordre del conseller d'Agricultura i Pesca, de 14 d'abril del 1992, per la qual es declara la cabra assilvestrada peça de caça major; Ordre del conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, d'1 de juliol del 1999, de regulació de la tinença i captura excepcional d'aus fringíl·lides; Decret 71/2004, de 9 de juliol, pel qual es declaren les espècies objecte de caça i pesca fluvial a les Illes Balears i se n'estableixen les formes de protecció; Decret 72/2004, de 16 de juliol, pel qual es regulen els plans tècnics de caça i els refugis de caça a les Illes Balears; Ordre del conseller de Medi Ambient, de 10 de juny del 2005, per la qual es fixen els períodes hàbils de caça i les vedes especials que s'estableixen per a la temporada 2005-2006 a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang normatiu que s'oposin al disposat en aquesta llei o ho contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

S'autoritza el Consell de Govern de les Illes Balears a dictar les disposicions reglamentàries que resultin necessàries per executar i desenvolupar aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor dia 15 de juny de 2006.

⁴⁰ Disposició sense contingut per la llei 3/2013, de 17 de juliol, esmentada en la nota 1.